

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 8ο - Αριθμός Φύλλου 29 - Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2000 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 11527

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Ο ήλιος του 2001 έχει μόλις αρχίσει να παίρνει τη θέση του στον χειμωνιάτικο ουρανό. Όπως συνηθίζεται, όλοι, μικροί, μεγάλοι, γνωστοί και άγνωστοι, μοιράζουν απλόχερα ευχές. Μιλούν για αγάπη, δικαιοσύνη, ειρήνη, υγεία, πρόοδο. Για το 2001, θέλαμε οι συμπολίτες μας να φυλάξουν κάπου μέσα τους μια ευχή ή έστω μια μικρή συμπάθεια και να τις στείλουν με την καρδιά τους στη «Ν. Αγχιάλο», την εφημερίδα μας. Η ανατολή όμως του νέου χρόνου εκτός από ευχές, είναι και πηγή χαράς, περισυλλογής και απολογισμού. Γι' αυτό αυτές τις μέρες πρέπει να αξιολογήσουμε το έργο που έγινε ή δεν έγινε στο χρόνο που πέρασε, για να κοιτάξουμε με αισιοδοξία το μέλλον, αποφεύγοντας τα λάθη ή τις παραλήψεις του παρελθόντος. Έτσι θα αξιοποιήσουμε σωστά τον καινούριο χρόνο.

«Ο χρόνος είναι χρήμα», έλεγαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι, είναι πολύτιμος και ανεπανάληπτος. Ας μην το σπαταλάμε λοιπόν, ας «μη σκοτώνουμε την ώρα». Ας χρησιμοποιούμε το χρόνο επικοδομητικά για να γίνουμε καλύτεροι και αποδοτικότεροι εμείς, και οι συνθήκες ζωής να ημερέσουν και να γίνουν ανθρωπινότερες. Όμως, ο χρόνος δεν είναι μόνο χρήμα, μόνο υπολογισμός. Είναι και συναίσθημα, είναι οι χαρές και οι λύπες που ζήσαμε και που ανάλογα με τη στάση μας, απέναντι στη ζωή μετατρέπονται σε ευχάριστες ή δυσάρεστες αναμνήσεις.

Κάνοντας ένα σύντομο απολογισμό για το χρόνο που πέρασε, η ζυγαριά γέρνει προς τις λύπες. Οι χαρές είναι λίγες και σύντομες. Γι' αυτό ας μην τις αφήνουμε να μας φεύγουν ανεκμετάλλευτες. Ζήστε τες, απολαύστε τες, μεγαλώστε τη διάρκεια τους. Καλέστε γνωστούς και φίλους και κάντε τους μετόχους της χαράς σας. Διώξτε κάθε στενοχώρια και κατήφεια. Δέστε το ποτήρι μισογεμάτο.

Καθώς περνούν τα χρόνια μεγαλώνουμε, γερνάμε. Όμως ποτέ μη φέρουμε στο νού μας απαισιοδόξες σκέψεις. Η «ζωή είναι ωραία ως το τέλος». Και όπως φιλοσοφεί ο ποιητής σ' ένα παλιότερο τραγούδι πολύ γνωστό: ας τραγουδήσουμε μαζί του:

«Ζήσε λοιπόν το σήμερα, μια κιόλα είναι εφήμερα
και η ζωή η άχαρη ευθύς θα γίνει ζάχαρη»
«ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ»

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ «Η ΔΗΜΗΤΡΑ»

Στις 29/10/2000 διενεργήθηκαν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου επιταμελούς διοικητικού συμβουλίου και δώδεκα αντιπροσώπων στην Ε.Γ.Σ. Αλμυρού.

Οι αρχαιρεσίες πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το Ν. 2810/2000 «περί Αγροτικών Συν/κών Οργανώσεων».

Πρόκειται περί νέου νόμου - καινοτόμου.

Οι αρχαιρεσίες πραγματοποιήθηκαν με ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Η φιλοσοφία του Ν. είναι ότι ο Συν/σμός μπορεί να επιτύχει τους στόχους του κυρίως με όπλο την ενότητα των μελών, την αφοσίωσή τους στον κοινό σκοπό και στην ενθάρρυνση για επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Με το ενιαίο ψηφοδέλτιο προσπαθεί ο Νομοθέτης ν' αφήσει έξω από τον Συν/σμό καθετί που θυμίζει, παραταξιακές - κομματικές ή άλλες παρεμβάσεις.

Τα αποτελέσματα των εκλογών έχουν ως εξής:

- Κίτσιος Ιωάννης (Πρόεδρος)
- Καρατάσος Δημήτριος (Αντιπρόεδρος)
- Παραμάνας Γεώργιος (Ταμίας)
- Τριανταφυλλόπουλος Στυλιανός (Γραμματέας)
- Διαμαντίνιας Περίλης, Κουτμάνης Γεώργιος, Κουφαλιδάκης Βασίλειος, Μέλη

Αντιπρόσωποι στην Ε.Γ.Σ. Αλμυρού:

- Αγγελίδης Λεωνίδας - Δημόπουλος Παύλος - Δημόπουλος Χρυσόστομος - Γκίνης Περικλής - Ζαρίφης Αθανάσιος - Κολοκοτρώνης Χρήστος - Μαστροπέτρου Δημήτριος - Ντουρβάνας Θωμάς - Ρουπακιάς Παν - Ρούσσας Ευάγγελος - Στάνιος Νικόλαος - Στέκας Νικόλαος

Ν. Αγχιάλος 4/12/2000
Κουτμάνης Γεώργιος

ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

Στο Λύκειο και στο Γυμνάσιο της Νέας Αγχιάλου γίνεται σοβαρή και υπεύθυνη δουλειά και αυτό φαίνεται από τις επιτυχίες που έχουν τα σχολεία αυτά τα τελευταία χρόνια (επίδοση μαθητών - επιτυχίες στις εξετάσεις για την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, πληθώρα επιτυχών εκδηλώσεων).

Μόνο την τελευταία χρονιά πέτυχαν σε Α.Ε.Ι. σχεδόν το σύνολο των διαγωνισθέντων. Οι αριστοίχοι μαθητές και στα δύο σχολεία ανήλθαν στους 51. Γι' αυτό, επισκέψεις και εκδρομές έχει γράψει η εφημερίδα μας κατά καιρούς.

Στη σελίδα 5 δημοσιεύουμε εκπαιδευτικό ταξίδι ομάδας μαθητών στο εξωτερικό, όπως περιγράφεται στο ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ των σχολείων και ΠΙΝΑΚΑΣ με τους αριστούχους μαθητές, πρώτα του Λυκείου και μετά του Γυμνασίου.

συνέχεια στη σελ. 5

ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ

Ο προοδευτικός Αγχιαλίτης-αγρότης Γεώργιος Μπένος, εδώ και πολλά χρόνια, ασχολείται και με την έρευνα για το τι φταίει και ο Έλληνας αγρότης, παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες που καταβάλλει, παρά την αξιόλογη προσφορά του στο σύνολο που όλοι αναγνωρίζουν, βρίσκεται σε πολύ χαμηλό οικονομικό επίπεδο έναντι των άλλων εργαζομένων, και προτείνει μέτρα θεραπείας.

Μέσα από την πολυετή πείρα και καθημερινά βιώματα, παραθέτει ιδέες και προτάσεις, που αν τις προσέξουν, τις επεξεργαστούν και τις εφαρμόσουν οι αρμόδιοι φορείς (Κυβέρνηση, Υπουργείο Γεωργίας, Αρχές, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες κ.α.) θα προκύψει μεγάλο όφελος για την πατρίδα μας, θα βοηθηθεί η αγροτική οικονομία και θα βγει ο αγρότης από την μιζέρια και την καταπίεση. Για το σκοπό αυτό μας έστειλε μια σειρά τέτοιων θεμάτων να τα δημοσιεύσουμε, αλλά τα απευθύνει συγχρόνως και σε όλους τους αρμόδιους φορείς, από τους οποίους ζητεί να τα μελετήσουν λεπτομερώς και να τα θέσουν σε εφαρμογή, αφού τα προσαρμόσουν στη σχετική νομοθεσία.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει τον προοδευτικό-σκεπτόμενο συμπατριώτη μας Γεώργιο Μπένος, θα δημοσιεύσει στην εφημερίδα «Νέα Αγχιάλο» όσα θέματα μπορεί, στα πλαίσια των δυνατοτήτων της και θα τα προωθήσει με θετική εισήγηση στα Μ.Μ.Ε.

Στο σελίδα 4 δημοσιεύουμε το πρώτο θέμα με τίτλο «Για την αγρότισσα».

συνέχεια στη σελ. 4

ΓΝΩΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

του Γιώργου Διονυσίου

*Από τις 15-18 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στον Αλμυρό το 3ο Συνέδριο Αλμυριώτικων Σπουδών στο οποίο συμμετείχαν 65 σύνεδροι Αρχαιολόγοι, Ιστορικοί, Λαογράφοι κ.λπ. μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονταν και δύο Αγχιαλίτες. Δυστυχώς πέρα απ' την παρουσία του Δημάρχου μας, με το άνοιγμα του Συνεδρίου, ο οποίος απηύθυνε ένα σύντομο χαιρετισμό και μετά αναχώρησε, κανείς από τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου δεν έκανε τον κόπο να παρακολουθήσει τουλάχιστον τους δύο συμπατριώτες τους που μιλούσαν για την Αγχιάλο. Όσο για τους άλλους εξ Αγχιάλου, μόνον η Αρχαιολογική Υπηρεσία είχε την ευαισθησία και ένας Αγχιαλίτης που ζει στον Αλμυρό. Αυτή είναι η πραγματικότητα για μας, όταν δεκάδες Βολιώτες και Πηλιορείτες γέμιζαν το Πολιτιστικό Κέντρο του

Αλμυρού, όχι μόνο να παρακολουθήσουν τις ομιλίες των συμπατριωτών τους αλλά και από ενδιαφέρον για τα τόσα σπουδαία που ειπώθηκαν για την περιοχή μας. Θυμάμαι παλιά όταν διοργανώνονταν στο Βόλο αλλά και στην Αθήνα εκθέσεις ζωγραφικής, ψηφιδωτών, χαλκοτεχνίας, κ.λπ. σύσσωμο το Κοινοτικό Συμβούλιο με πρόεδρο τότε το Νίκο Κουτσοβασίλη και μετά τον Παύλο Δημόπουλο έτρεχε να παραβρεθεί στα εγκαίνια όχι μόνο από καλλιτεχνική ευαισθησία αλλά και για να συμπαρασταθεί στους συμπατριώτες του.

Αλλά μήπως σε εκδηλώσεις που γίνονται στην Ν. Αγχιάλο υπάρχει πάντα μεγάλη συμμετοχή; Στις 22 Οκτωβρίου ο συμπατριώτης μας Τάσος Παρασκευόπουλος που διαμένει στην Αθήνα, σε συνεργασία με το Πολιτιστικό Οργανισμό

συνέχεια στη σελ. 4

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Αθήνα, 26 Δεκεμβρίου 2000

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΓΙΟΡΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, μαζί με τις ευχές για χαρούμενο και δημιουργικό το Νέο Έτος 2001, σας προσκαλεί να γιορτάσουμε κι εφέτος αδελφικά και χαρούμενα το κόψιμο της βασιλόπιτας, την Κυριακή 21 Γενάρη από τις 12 το μεσημέρι μέχρι τις 5 το απόγευμα, στην κοσμική ταβέρνα «ΜΕΓΑΡΙΤΗΣ» στο Παγκράτι - Πλατεία Πλαστήρα, στη διασταύρωση των οδών Φερεκίδου 2 και Αράτου, κοντά στον Άγιο Σπυρίδωνα, τηλ: 7012155 και 7520227.

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δυο κιθάρες με πλούσιο ρεπερτόριο από παλιά και νέα τραγούδια.

Συγκοινωνίες που εξυπηρετούν: Τρόλλεϋ: 11 Κολιάτσου - Παγκράτι, 2 Κυψέλη - Παγκράτι. Λεωφορεία: Κηφισιά - Δέλτα Φαλήρου, Χαλάνδρι - Δέλτα Φαλήρου, Σύνταγμα - Βύρωνα και Σύνταγμα Νέα Ελβετία αριθ. 209 και 210.

Το σερβίρισμα θα γίνει γύρω στη 1.

ΜΕΝΟΥ:

ΟΡΝΤΕΒΡ: Τυροπιτάκι, ντολμαδάκι, κεφτεδάκι, λοκάνικο, σπανακοπιτάκι, τυροκροκέτα.

ΚΥΡΙΩΣ ΠΙΑΤΟ: Σουβλάκι χοιρινό, ή κοτόπουλο, ή μπριζόλα χοιρινή, ή ψάρι, τυρί φέτα, σαλάτα εποχής.

ΕΠΙΔΟΡΠΙΟ: Σιμιγδαλένιος πολίτικος χαλβάς.

ΠΟΤΑ: Κρασί χύμα - λευκό, κόκκινο, ροζέ - 1400 δραχ. το κιλό, και εμφιαλωμένα διάφορα. Αναψυκτικά, μπύρες.

ΤΙΜΗ: Κατ' άτομο 4.000 δραχμές εκτός των ποτών.

Στη συνέχεια θα σερβιριστεί βασιλόπιτα με παρά και τα γνωστά μας γεμίσια. Θα φάμε καλά και θα ακολουθήσει αγχιαλίτικο γλέντι με χορό και τραγούδι συνοδεία κιθάρας.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: Η πρόσκληση αυτή ισχύει και ως κάλεσμα για την ετήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου για ενημέρωση στον ισολογισμό και τα πεπραγμένα της χρονιάς. **ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ στους:** Θανάση Κιλμπασάνη τηλ. 7709084, Ευαγγελία Αργυροπούλου τηλ. 7513585 και Στέλιο Αργυρόπουλο τηλ. 8814264.

Ελάτε να γιορτάσουμε όλοι μαζί παραδοσιακά με τις οικογενειές μας, ξεσηκώνοντας όσο το δυνατό περισσότερους συμπατριώτες και φίλους μας.

Οι δηλώσεις συμμετοχής σας το αργότερο μέχρι 17.1.2001.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΑΡΑΓΕΙ Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στη Νέα Αγχιάλο συνεχίζει να λειτουργεί με αξιόλογη δράση ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Γυναικών. Τα παραδοσιακά γλυκίσματα (γλυκά κουταλιού, σουρωτή μιλίνα, πετιμέζι, μουσταλευριά, μουστοκούλουρα...), φαγητά διάφορα, χορτόπιτες, τυρόπιτες... είναι μερικά από την πλούσια ποικιλία εδεσμάτων που προσφέρει.

Εκτός όμως από τα έτοιμα εδέσματα σε πακέτο, μπορεί κανείς να παραγγείλει και φαγητά της ώρας ζεστά ή κρύα για τελετές στο σπίτι (γάμος, βάπτιση, γενέθλια...).

Όλα τα μέλη αυτού του συνεταιρισμού, που είναι φυσικά, γυναίκες, εργάζονται με ζήλο και μεράκι, γι' αυτό και ό,τι παρασκευάζουν έχει τη σφραγίδα της Αγχιαλίτισσας νοικοκυράς και την κουζίνα της γιαγιάς. Χρειάζονται όμως υποστήριξη και περισσότερα τώρα που βρίσκονται στην αρχή.

Αγαπητοί συμπατριώτες της διασποράς, όταν βρεθείτε στην Αγχιάλο μην ξεχνάτε να επισκέπτεστε τα πρατήρια και το εργαστήριο του Συνεταιρισμού Γυναικών για να δοκιμάσετε τα εκλεκτά του προϊόντα και να προμηθευτείτε μικρές ποσότητες, για το σπίτι σας και για δώρα.

Αγαπητοί συμπατριώτες της Ν. Αγχιάλου, προτιμάτε το Συνεταιρισμό και τα προϊόντα του σε κάθε περίπτωση (ατομική, οικογενειακή, κοινωνική).

Εμείς τα δοκιμάσαμε, τα χρησιμοποιούμε και είμαστε απόλυτα ικανοποιημένοι.

Κλιμάκιο γυναικών του Αγροτ. Συν/σμού με εκλεκτά εδέσματα σε τελετή βάφτισης

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Αγαπητή «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ», παίρνοντας αφορμή από τη στήλη σας «ΓΝΩΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ», της εφημερίδας μας, αριθμό φύλλου 28, όπου αναφέρατε στους μαθητές του Αϊδινίου που γράφτηκαν στον Αλμυρό αντί στα σχολεία της Ν. Αγχιάλου, όπως θα έπρεπε, θα ήθελα να επισημάνω την προσοχή του Δήμου και για τους μαθητές που διαμένουν στα οικήματα της 111 Π.Μ. και όπου σύμφωνα με τις διαταγές και τους κανονισμούς του ΓΕΕΘΑ όλες οι στρατιωτικές μονάδες εξυπηρετούνται από την έδρα της μονάδας και αν αυτή δεν μπορεί να τους εξυπηρετήσει τότε εξυπηρετούνται από άλλη πόλη. Στην περίπτωση της 111 Π.Μ. έδρα είναι η Ν. Αγχιάλος και όμως έχει καθιερωθεί, από τότε που η Αγχιάλος δεν είχε γυμνάσια όλοι οι μαθητές να πηγαίνουν στο Αλμυρό, προφανώς ή για να μην βγάζει άλλο αυτοκίνητο για δημοτικό στη Ν. Αγχιάλο και άλλο για γυμνάσιο στον Αλμυρό ή για να μην αλλάζουν συνέχεια σχολεία οι μαθητές και χάνουν την

σειρά τους. Από παράλειψη θέλω να πιστεύω και όχι από αδιαφορία των εκάστοτε τοπικών αρχόντων, ακόμη και τώρα που η Ν. Αγχιάλος έχει τα πάντα συνεχίζεται η ίδια κατάσταση να βγαίνουν αυτοκίνητα από το αεροδρόμιο για Δημοτικό - Γυμνάσιο - Λύκειο και φροντιστήρια μόνο προς Αλμυρό. Με αυτόν τον τρόπο όμως μια οικογένεια που μένει στα οικήματα του αεροδρομίου όταν θα πρέπει να βγει από τα οικήματα και θέλει να μείνει στην Ν. Αγχιάλο δεν θα το κάνει. Θα προτιμήσει τον Αλμυρό διότι τα παιδιά θα έχουν ήδη πάρει μια σειρά στα Σχολεία του Αλμυρού. Το πρόβλημα είναι ακόμη μεγαλύτερο αν η οικογένεια είναι από τη Ν. Αγχιάλο και έχει δίλημμα για το πού να μείνει.

Ας κάνει κάτι ο κ. Δήμαρχος διότι έτσι χάνει όλη η κοινωνία της Ν. Αγχιάλου, από φροντιστήρια, από ενοίκια, ψώνια αγοράς κ.α.

**Ευχαριστώ
Έφη Ματάκια - Βούζα
24.10.2000**

Αρχιμηνιά κι' αρχηχρονιά

Νάτο κι' όλας πού έφυγε το 2000 (μεταίχμιο του παλιού και νέου αιώνα, μα και χιλιετίας).

Μας έρχεται τώρα φουργιόζικο και ακάθεκτο το 2001, αυτή η αρχή- το πρώτο σκαλοπάτι -στο τριπλό ξεκίνημα: Χρόνος - αιώνας - χιλιετία.-

Δώσε, θεέ μου, να είναι ευλογημένη και ευοίωνη αυτή η αρχή, να καταλαιάσει, λίγο - λίγο το κακό στον κόσμο και να λάμψει η Χρυσή ακτίνια Σου στη σκέψη και τις καρδιές των ανθρώπων όλης της γης.

Χωρίς ειρήνη και αγάπη ανόφελι και ανούσια η ζωή. Ας καταφέρουμε όλοι μας να βρισκόμαστε σ' αυτή την ωραία, τη σωτήρια στράτα της Ειρήνης και αγάπης. Αυτά δεν δίδαξε ο Μέγας ΙΗΣΟΥΣ, που την γέννησή του γιορτάζουμε τις ημέρες αυτές; 33 ολόκληρα χρόνια πορεύτηκε πάνω στη γη, δίδαξε, θαυματούργησε και μας έδωσε το νόημα της σωστής πορείας μας· δική μας η βούληση να τείνουμε προς τα εκεί, να εγγίσουμε λίγο αυτά τα μεγαλειώδη νοήματα, που προσγειώνουν, ποδηγετούν, γαληνεύουν, στηρίζουν στις δυσκολίες της ζωής.

**ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ - Πάντα καλό-καρδοι και χαρούμενοι
Ευαγγελία Α.**

Αλλοτινά

Τα χρόνια περνούν, οι καιροί αλλάζουν, μα κάποια μνημειώδη περιστατικά μένουν, δίνοντας κάποιο το στίγμα τους στην τροχιά του χρόνου.

Μεταφερόμαστε στην εποχή της κατοχής, που το χωριό μας τότε, λόγω αεροδρομίου, είχε συχνά συσκότιση. Όμως φαίνεται μερικοί (κακουπάκουοι) δε συμμορφώνονταν με τις εντολές του ντελάλη, γι αυτό και έγινε παρατήρηση από την αστυνομία στον τότε Πρόεδρο (λεβεντάνθρωπο), Πασχάλη Μίογλου, ο οποίος γεμάτος θυμό (μανιώθηκε) απάντησε: «Εμ' εγώ στί λέγω; εμπερ, σβήστε τα φώσα σας (λάμπες πετρελαίου) δε μ' ακούγνε, τα τσι πω, τα τσι κάνω, που με λαγάριασαν τα τσιέραμ;»

Ευαγγ. Αργυροπούλου

**ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης: ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ
ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ**

**ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΣΠ. ΓΟΡΓΟΓΙΑΝΗΣ -
Κ. ΦΕΡΕΤΟΣ Ο.Ε.
ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 30 10681 ΑΘΗΝΑ
Δακτυλογράφηση και επιμέλεια της
γραφικής ύλης Βαρ. Κουτσιμπού**

**ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΣΩΝ ΣΑΚΚΟΜΗΤΡΟΣ**

**ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Τιμή φύλλου δραχ. 250
Ετήσια συνδρομή 1.000
Συλλόγων και ΝΠΔΔ 2.000
Εξωτερικού δολάρια 15
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνα
7709084 - 7513585**

ΤΙ ΕΙΠΕ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ Ν. Αγχιάλου

ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΑ ΘΥΡΑΝΟΙΞΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΥ - ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΦΙΑΛΩΣΗΣ ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ

Εκ μέρους του Διοικητικού και του Εποπτικού Συμβουλίου σας ευχαριστώ για την προσέλευσή σας στις σημερινές εορταστικές εκδηλώσεις του Συν/σμού και τη λαμπρότητα την οποία προσδώσατε σ' αυτές.

Η σημερινή ημέρα είναι ημέρα γιορτής είναι ημέρα χαράς. Ταυτόχρονα όμως είναι και ημέρα απολογισμού και περισκεψής. Γιορτάζουμε τα 82 χρόνια από την ίδρυση και λειτουργία του Συν/σμού. Μας δίνεται η ευκαιρία να παρουσιάσουμε και πάλι σ' όλους εσάς τους εκλεκτούς προσκεκλημένους, ποιος είναι ο Συν/σμός μας, με ποιο αντικείμενο ασχολείται, τι πετυχαίνει πάνω σ' αυτό, ποιοι είναι οι μελλοντικοί σχεδιασμοί του.

Είναι ημέρα κατά την οποία παρουσιάζουμε ενώπιόν σας, πέρα απ' αυτό που ξέρατε μέχρι σήμερα, και ό,τι στο μεταξύ πετύχαμε με πολλούς κόπους και μεγάλες θυσίες των μελών μας.

Αρχίσαμε από το Θεό και αποδώσαμε το οφειλόμενο χρέος στον προστάτη του Συν/σμού μας ΑΓΙΟ ΑΘΑΝΑΣΙΟ, ολοκληρώσαντες την κατασκευή του Ναϊδρίου, τα θυρανοίξια, του οποίου τέλεσε προ ολίγου ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης μας κ.κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

Στη συνέχεια τελέσθηκαν τα εγκαίνια της σύγχρονης μονάδας παραγωγής και εμφιάλωσης τσίπουρου και του εκθεσιακού - συνεδριακού μας Κέντρου, όπου βρισκόμαστε τώρα, με το παρακείμενο ειδικό παλαιωτήριο οίνων ονομασίας προελεύσεως.

Με αυτά που σήμερα εγκαινιάσθηκαν ο Συν/σμός μας, δυνατός και υγιής οικονομικά, με κύρος και αξιοπιστία, εισέρχεται σε καινούργιους χώρους νέων κατακτήσεων και πρωτοβουλιών.

Η μονάδα τσίπουρου και το εκθεσιακό - συνεδριακό μας κέντρο, που εγκαινιάσθηκαν προ ολίγου, αποτελούσαν το όνειρό μας. Με

τη δύναμη του Θεού έγιναν πραγματικότητα. Για να υλοποιηθούν αυτά τα έργα απαιτήθηκαν πολλοί κόποι και ατέλειωτες φροντίδες. Επίσης χρειάστηκε η ενεργός βοήθεια κορυφαίων πολιτειακών και υπηρεσιακών παραγόντων και οργάνων. Απομένει τώρα η παραγωγή και κυκλοφορία του εκλεκτού τσίπουρου του Συν/σμού, για το οποίο μετά από λίγο καιρό, πιστεύουμε ότι όλοι θα μιλούν με τα καλύτερα λόγια. Για την ιστορία και την ενημέρωσή σας αναφέρουμε ότι αυτά τα έργα κόστισαν συνολικά περίπου 300 εκατομμύρια δραχμές εντάχθηκαν σε πρόγραμμα του Υπουργείου Ανάπτυξης και επιδοτήθηκαν με 50%.

Η προσπάθεια δεν σταματά εδώ. Ή μάλλον απ' εδώ αρχίζει η αφετηρία για νέες έντονες και αποφασιστικές προσπάθειες για παραπέρα επέκταση, πρόοδο και ευημερία της Οργάνωσης. Ήδη η τελευταία Γενική Συνέλευση των μελών ενέκρινε το πρόγραμμα δράσης και ανάπτυξης του Συν/σμού, που περιλαμβάνει τον εκσυγχρονισμό του Οινοποιείου - Εμφιαλωτηρίου, την οργάνωση και ανάπτυξη των πωλήσεων σε σχέση με την παραγωγή του νέου προϊόντος, δηλαδή του τσίπουρου και τέλος την προστασία του περιβάλλοντος με την επέκταση της δυναμικότητας του υπάρχοντος συγκροτήματος του βιολογικού καθαρισμού. Για τις νέες επενδύσεις συντάσσεται ήδη μελέτη για ένταξη σε επιδοτούμενο πρόγραμμα του τρίτου Κοινοτικού πλαισίου στήριξης.

Αυτός είναι ο Συν/σμός μας και η μακρόχρονη ιστορία του 82 χρόνια συνεχούς προσφοράς στον αγρότη, στην περιφέρεια, στην κοινωνία, στην Εθνική Οικονομία.

**Σας ευχαριστώ
Ι. Κίτσος
Νέα Αγχιάλος 26.10.2000**

Θυρανοίξια στο Ναϊδριο του Αγίου Αθανασίου Προστάτη των Αμπελουργών στο χώρο του Οινοποιείου

**ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ
στην καρδιά της αγοράς
στο ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ - ΓΑΛΑΚΤΟΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
του Απόστόλου Δελημπορίδη
Θα βρήτε:**

**Μεγάλη ποικιλία: Άρτου, αρτοσκευασμάτων, γαλακτοκομικών προϊόντων και ειδών ζαχαροπλαστικής σε άριστη ποιότητα και λογικές τιμές.
Η εξυπηρέτησή σας είναι χαρά μας**

**Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου των Αγχιαλιτών
της Αθήνας εύχεται στα μέλη και
στους συμπατριώτες τους**

**Χρόνια Πολλά
Χαρούμενες γιορτές
και
Καλή Χρονιά Δημιουργική**

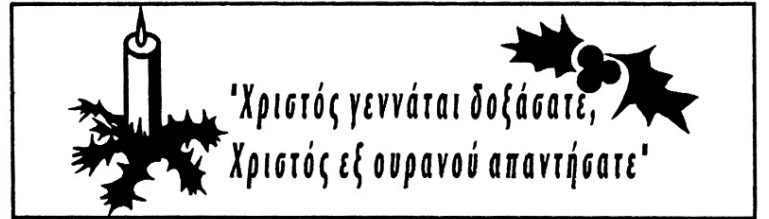
ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ	
ΓΑΜΟΙ - Σαμουρδάνης Δημήτριος του Στέργιου Μωραϊτου Αικατερίνη του Ιωάννη (23.9.2000) - Σοφιανόπουλος Ευστάθιος του Χρήστου Μαλτέζου Αθηνά του Δημ. (2.9.2000) - Μακρίδης Παντελής του Στέφ. Μπολιού Κυριακή του Αποστ. (23.9.2000) - Παπαγιάννης Παναγιώτης του Κων/νου Καστανίδη Όλγα του Σπυρ. (30.9.2000) - Παριανόπουλος Αλέξανδρος του Ευαγγέλου Κοροτούν Ασία του Βασιλείου (23.9.2000) - Βέτσικας Σάββας του Νικ. Κουρσουνίδη Ελένη του Ιωάννη (30.9.2000) - Παρδάλης Ιωάννης του Νικ. Αποστολοπούλου Ευθυμία του Κων/νου (14.10.2000) - Καβρέντζος Κων/νος του Ιωάν. Καραβίδα σωτηρία του Χαρίλαου (30.9.2000) - Ζορμπάς Γεώργιος του Απóst. Τιμπλαλέξη Αικατερίνη του Ευαγγέλου (4.11.200)	Μοσδρόμου αβάππιστη του Ιωάννη (27.9.2000) Θεοχαρόπουλος αβάππιστος του Αθανασίου (13.9.2000) Ατζάρης αβάππιστος του Αθανασίου (14.9.2000) Κολώνη αβάππιστη του Ιωάννη (1.8.2000) Ράππη αβάππιστη του Γεωργίου (2.8.2000) Παραμάνα αβάππιστη του Κων/νου (29.8.2000) ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ Τομαράς Βασίλειος του Παν. Αναστασοπούλου Φρειδερίκη του Νικολάου Τσέλιος Ηλίας του Ηρακλή Μυληνάς Μάριος - Παρασκευάς του Βασιλείου Τσίτογλου Ευθύμιος του Ιωσήφ Ρίζου Φανή - Μαρία του Σπυρ. Πλατανία Εμμανουέλα του Γεωρ. Γκαμάλιας Γεώργιος του Ιωάννη Φράγκος Κωνσταντίνος του Ι. Μπολιός Απόστολος του Ιωάννη Γκιόκας Βασίλειος του Χρήστου Κολώνη Αικατερίνη του Ιωάννη ΘΑΝΑΤΟΙ Μπάρδα Αικατερίνη του Στ. ετ. 79 Κουντούρης Κων/νος του Δ. ετ.66 Πολυβρόχος Δημήτριος του Αποστ. ετ. 86 Ιωακειμίδου Γραμμαπή του Γ. ετ. 73 Τσαμπίρας Κων/νος του Γρηγ. ετ. 63 Κυρμάς Εμμανουήλ του Ευαγ.ετ. 63 Ευρυπώτης Βαρνάβας του Ανδρ. ετ. 54 Λασκαράκη Χριστίνα του Σωτ. ετ. 91 Κουτσοκέρας Γεώργιος του Λ. ετ. 61 Παρασκευάπουλος Κων/νος του Χρ. ετ. 73 Ο Ληξίαρχος ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΛΩΝΗΣ
ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ Μπούτλας αβάππιστος του Ιωάννη (13.10.2000) Χαλκιά αβάππιστη του Αναστασίου (30.7.2000) Μπολιός αβάππιστος του Ιωάννη (5.11.2000) Πέγιου (α) αβάππιστη του Δημητρίου (16.10.2000) Πέγιου (β) αβάππιστη του Δημητρίου (16.10.2000) Θεοδωρίδη αβάππιστη του Χρήστου (16.10.2000) Πυργάνη αβάππιστη του Ιωάννη (6.10.2000)	

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ	
Τόσκου Ευγενία	1000
Μπούτλα Πέτρος	1000
Καραγατολής Κ.	10.000
Δόνη Κική	5.000
Παπαναστασίου Χρυσ.	1000
Τηλεμάχου Αλεξάνδρα	1000
Φλαμουρίδη Μάκη	1000
Διονυσίου Μιχάλης	5000
Δελημπορίδης Κων/νος	1000
Κυτιλής Γεώργιος	1000
Κόκκινος Στυλιανός	1000
Γερασίμου Εμμανουήλ	3000
Αιμονιώτη Καίτη	1000
Ανεστιάδου Σταυρ.	1000
Πολυβρόχου Βασιλική	3000
Μαλτέζου - Πολυβρόχου Σοφ.	3000
Αποστολόπουλος Αλέκος	1000
Κολοκοτρώνη Βαλασία	1500
Θεοχαράκης Δημήτριος	1000
Κιλμπασάνης Ιωάννης	1000
Ζώτης Νικόλαος	2000
Πετροπούλου Μαίρη	6000
Βίγκλας Στέλιος	1000
Ατζάρη Άννα	5000
Ναουμίδη Φωτεινή	1000
Τσάμη - Σκούμα Άννα	2000
Κοντός Πελάγιος	1000
Τσουκαλά Νίτσα	5000
Τζοτζόλας Γεώργιος	100 δολ.
Χουρμουζιάδου - Ζώτη Ελένη	2000
Τερψιάδης Δημήτριος	1000
Πετρίδης Γεώργιος	5000

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ	
Στις 27 Οκτωβρίου 2000 έφυγε από κοντά μας ο αείμνηστος Δημήτριος Πολυβρόχος σε ηλικία 86 ετών, από εγκεφαλικό που του παρέλυσε τα πόδια και τον κράτησε πολλούς μήνες κατάκοιτο, χωρίς να μπορεί να σηκωθεί από το κρεβάτι. Ο εκλειπών ήταν ένας συγκροτημένος άνθρωπος, που χωρίς να φοιτήσει σε ανώτερα σχολεία, με τα φυσικά χαρίσματα που διέθετε, την ειλικρίνεια και την ακεραιότητα του χαρακτήρα του, αναμείχθηκε στα κοινά, κατόρθωσε να κερδίσει την εκτίμησή και εμπιστοσύνη των συμπολιτών του, ώστε να τον εκλέξουν πολλές φορές κοινοτικό σύμβουλο, πρόεδρο και σύμβουλο του Αγροτικού Συνεταιρισμού. Επίσης για σειρά ετών ήταν μέλος της εκκλησιαστικής επιτροπής του Αγίου Γεωργίου. Στάθηκε σπύλος ακλόνητος για την οικογένειά του, μετά τον πρόωρο χαμό του πατέρα του και καλοπάντρεψε τις πέντε αδελφές του. Με τον αδόκητο χαμό του, άφησε απαρηγόρητους τη γυναίκα του, το γιο του, τις κόρες του και τις αδελφές του. Ο Θεός ας τους δίνει κουράγιο να αντέξουν το χαμό του. Οι συμπατριώτες του έδειξαν την αγάπη τους γι' αυτόν στις κατ' ιδίαν συζητήσεις, στην κηδεία του και στο 40/θήμερο μνημόσυνο που γέμισαν την εκκλησία με την παρουσία τους. Ας είναι ελαφρό το χόμα της αγαπημένης σου Νέας Αγχιάλου που σε σκεπάζει, αγαπητέ Δημήτρη. Αιωνία σου η μνήμη	

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΒΟΥΛΓΑΡΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΙΑΣ	
Δημοσιεύουμε, χωρίς σχόλιο την παρακάτω επιστολή. Το περιεχόμενό της ενδιαφέρει όλους τους Αγχιαλίτες	
Κύριοι, με την ευκαιρία των καλών γιορτινών ημερών σας εύχομαι Χρόνια Πολλά και Ευτυχία για όλους. Στις οικογενειές σας και τα παιδιά σας. Είχαμε την χαρά να σας ακούσουμε και να σας ιδούμε στην τηλεόραση της ΕΡΤ-1 την Κυριακή 3/12. Αυτό πολύ μας χαροποίησε! Η προβολή εγένετο με την ευκαιρία του ερχομού στην Πομόριε (Αγχιάλο) του Μορφωτικού Συλλόγου των Σερβίων και του κ. Ζουλιάμη. Άξιζε τον κόπο να καθίσεις στην τηλεόραση και να απολαύσεις την πρόοδο του Ελληνισμού και ειδικά του Συλλόγου σας αλλά και τα παιδιά των Σερβίων, με αγάπη. Εγώ ιδιαίτερα ευχαριστήθηκα με την ομιλία του κ. Ζουλιάμη που κάποια στιγμή δάκρυσε από την πρόοδό σας, την οργάνωσή του Σχολείου (φροντιστήρια), και τις επιδόσεις των παιδιών που με όρεξη παρακολουθούν τα μαθήματα, θυσιάζοντας τα Σαββατοκύριακά τους. Η χορωδία και το χορευτικό, στα ελληνικά τραγούδια και χορούς Ελληνικούς ήταν χάρμα να τα ακούς και να τα βλέπεις. Με τις ακούραστες δασκάλες στις οποίες αξίζει κάθε επαινος. Ο κ. Δήμαρχος τα είπε πολύ καλά με το «μισός Βούλγαρος μισός Έλληνας», έτσι αισθάνεται. Διότι η Μάνα του είναι Ελληνίδα και μιλά και την Ελληνική Γλώσσα. Η κ. Στέφκα μπορούσε να πει δύο λέξεις και για τον Σύλλογο των Αγ-	χιαλιτών της Αθήνας και για το Δήμο Νέας Αγχιάλου, δεδομένου ότι ακούστηκε και στην Ν. Αγχιάλο, η ΕΡΤ-1 το μεσημέρι της Κυριακής που έγινε η εκπομπή. Μπορούσε να πει ποιος σύλλογος ίδρυσε το Σύλλογό σας, ποιος τον στήριξε και το στηρίζει ακόμη και όχι μόνο αυτό. Αδερφοποίηση, ανθρωπιστική βοήθεια για τρόφιμα, φάρμακα παπούτσια, χρήματα, ταχύρυθμο εκπαιδευση, όλοι περίμεναν να ακούσουν μια λέξη, για την Αγχιάλο και το Σύλλογο. Εμείς ό,τι κάνουμε το κάνουμε γιατί σας αγαπάμε, γιατί σας θεωρούμε αδέρφια μας γιατί είστε αίμα μας και το αίμα νερό δεν γίνεται και σας υποσχόμαστε ότι θα συνεχίσουμε όπως πρώτα σαν να μην ακούστηκε αυτή η εκπομπή. Σας εύχομαι Χρόνια Πολλά και Καλά και το Νέον Έτος 2001 να σας βρει όλους με υγεία και χαρές. Επίσης εύχομαι Καλή Πρόοδο στα παιδιά του Ελληνικού φροντιστηρίου και στους γονείς των παιδιών. Στην Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Στέφκα να έχει υγεία και θάρρος για να μπορεί να αντιμετωπίζει και να ξεπερνά κάθε εμπόδιο που θα ξεφυτρώνει. Στο ακούραστο Δ.Σ. του Συλλόγου με αγάπη Σας χαιρετώ Ο Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου Δ. Καραγατολής

Η ΚΟΥΦΙΑ ΓΗ ΚΑΙ Η ΑΛΕΠΟΤΡΥΠΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ	
Ονειρεύομαι μερικές φορές όταν κοιμάμαι ότι ξυπνώ μέσα σε ένα σπήλαιο όπου υπάρχει μία αυτόφωτη λαμπερή αίθουσα με σταλακτίτες και σταλαγμίτες. Με πιάνει τότε ο τρόμος ενός στενού περάσματος όπου για να εισέλθεις θα πρέπει να μπουσουλήσεις και να συρθείς. Έπειτα νάσου η αποκάλυψη. Η στοά να συνεχίζεται μέσα από την μεγάλη αίθουσα των σταλαγμιτών στο πουθενά. Νομίζω τότε ότι όπως σε μία σκηνή στον «Ροβινσών Κρούσος» όχι του Ντεφόε αλλά του σύγχρονου Μισέλ Τουρνιέ, βυθίζομαι στα έγκατα της γης και σε εμβρυακή στάση κουρνιάζω και αποκοιμιάμαι σε μία υπόγεια στενωπό. Τότε μισοξύπνιο μισοκοιμισμένο μου έρχεται στον νου ότι στα νεκρομαντεία των αρχαίων όσοι έψαχναν για χρησμούς ξάπλωναν τη νύχτα σε ειδικές σαρκοφάγους για να ιδούν το μέλλον τους. Έτσι και εγώ αυτό το όνειρο νόμιζα ότι θα μου έλεγε κάτι για το μέλλον αλλά μάλλον προερχόταν από το παρελθόν. Έτυχε να έχω ξεχάσει για ένα διάστημα τούτο το ενύπνιο και θα το ξεχνούσα για πάντα εάν μία ημέρα δεν πηγαίναμε στο εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία στα ορεινά του Δήμου της Ν. Αγχιάλου, πέρα από τα οικιστικά όρια της πόλης - περιοχή Στούπι- (εάν θυμάμαι καλά, ήταν 20 Ιουλίου, ημέρα εορτής του Αγίου). Εκεί αφού λειτουργηθήκαμε στάθηκε και αγνάνευα τριγύρω. Τότε πήρε το μάτι μου μία καταβόθρα δηλ. μαύρη οπή ή χοάνη που βρισκόταν στην πλαγιά του απέναντι βουνού. Στάθηκα για λίγο αφηρημένα κοιτώντας το χάσμα να...χάσκει, χάσκοντας κι εγώ. Τότε σαν αστραπή ήρθε πρώτα η μνήμη του ονείρου και έπειτα τα πραγματικά γεγονότα. Όταν δηλ. μικρά παιδιά εισήλθαμε μια παρέα φίλων στην είσοδο αυτού του χάσματος για να ανακαλύψουμε έπειτα από λίγο την ύπαρξη μίας μεγάλης σπηλαιώδους αίθουσας. Το ρίσκο που παίρνει κανείς όταν είναι νέος είναι μεγαλύτερο. Σήμερα, μόνος τουλάχιστον, δεν θα ριψοκινδύνευα να ξαναμπώ στο σπήλαιο. Παρόλο που από τις αναμνήσεις το θυμάμαι ασφαλές. Η αλεπότρυπα όπως την λέγαμε, υπήρχαν υποφίες ότι συνεχίζει έπειτα από εκείνη την αίθουσα και βγαίνει σε μία έξοδο στην παραλία του Αλωνακίου. Βέβαια κανείς δεν είχε επιβεβαιώσει του λόγου το αληθές. Γιατί όμως να είναι κοντά στο σπήλαιο το ιδανικό μέρος για να χτιστεί ο Προφήτης Ηλίας; Ο προφήτης που οι γραφές αναφέρουν ότι έζησε επί του σκληρού μονάρχη Αχάαβ και ότι ανελήφθη ζωντανός στους ουρανούς από ένα άρμα; Είναι τυχαίο που όχι μόνο εδώ αλλά παντού στην Ελλάδα οι εισοδοί πολλών σπηλαίων άλλοτε σφραγίζονται και άλλοτε σηματοδεύονται από εκκλησάκια είτε του Προφήτη Ηλία, είτε της Αγ. Αικατερίνης είτε της Παναγίας ή και άλλων; Όλα αυτά όπως λένε μοντέρνοι συγγραφείς - ερευνητές του παραδόξου και του νεομυθολογικού συνδέονται με την θεωρία της	κούφιας γης. Θεωρία που, αν και η σύγχρονη γεωλογία επιδιώκει να εξαλείψει, επιβιώνει λάθρα ακόμη και στο διαδίκτυο. Η θεωρία αυτή λέει ότι η γη είναι κούφια και στο εσωτερικό της κατοικούν πλάσματα αλλοπρόσαλλα, οι γκρίζοι (sic), ένας λαός που κρύβει το μυστικό του καλά και επιδιώκει φοβούμενος όμως το φως της ημέρας να κατακτήσει κάποτε τον πάνω κόσμο μας δηλ. τον φλοιό της γης (πρβλ. καλικάτζαροι κτλ). Υπάρχει επίσης ευρεία μυθολογία λαογραφικού ενδιαφέροντος, ότι ο διαβάτης της ελληνικής εξοχής κοντά σε μέρη αρχαίων ερειπίων ή σπηλαίων όπως είναι το Τροφώνιο άντρο στη Λειβαδιά, για το οποίο έγραψε μία φανταστική ιστορία ο Λουκιανός, μπορεί να συναντήσει τα μικρά αυτά πλάσματάκια, τα ξωτικά ή τις νύμφες των οποίων την παρουσία εξαλείψει με την έλευση του ο χριστιανισμός. Στην Ιρλανδία είναι γνωστός ο μύθος του grisly folk, του πράσινου λαού των ξωτικών που κρύβεται σε λαγούμια, στοές και αλεπότρυπες. Γι' αυτά τα πλάσματα των Ιρλανδικών μύθων που υποτίθεται ότι τα συναντάμε στην μαγική εξοχή έγραψε φανταστικές ιστορίες ο Άρθουρ Μάχεν, σε βιβλία του όπως ο Μέγας Θεός Πάν. Επίσης στα λαϊκά παραμύθια της ελληνικής υπαίθρου εμφανίζονται τα ξωτικά ως κάτοχοι ενός μαγικού τσουκαλιού γεμάτου χρυσού το οποίο εάν κανείς έβρει μπορεί να ζητήσει τρεις ευχές από αυτά πριν τους το δώσει πίσω. Αυτά τότε τις πραγματοποιούν και έπειτα γίνονται καπνός. Να υπάρχει άραγε υπόγεια διάβαση στο σπήλαιο του Προφήτη Ηλία που βγάζει στο Αεροδρόμιο ή αλλού; [1] Και για πιο λόγο η θρησκεία προσπαθεί να μας προστατέψει από τα υπόγεια καταβάσια που είναι σπαρμένα παντού στην Ελλάδα; Οι καλικάτζαροι που ροκανίζουν το υπόγειο δέντρο της ζωής είναι μία αλληγορία που προσαρμόζεται στην θεωρία της κούφιας γης, της υποχθονίας. Δεν ξέρω εάν πρόκειται να βρω το κουράγιο να καταδυθώ ξανά στην αλεπότρυπα του Προφήτη Ηλία ο οποίος καταπώς λένε τα χειρόγραφα της Νεκράς Θάλασσας, των Εσσαιών του Κουμράν, απήχθη από αγγελομορφους εξωγήινους -άρα σχετίζεται παραφυσικώς με το θέμα μας- αλλά εάν μπω τότε σίγουρα θα χαθώ είτε στο όνειρο το δικό μου είτε θα περιπλανηθώ στο όνειρο κάποιου Άλλου ο οποίος μας ονειρεύεται όλους μας. Σημείωση [1]. Απ' ό,τι άκουσα από την θεία μου Ευαγγελία Πάππια, υπόγεια συγκοινωνία υφίσταται αποδεδειγμένα ανάμεσα σε ένα άλλο σπήλαιο που υπάρχε στον Κοκκινόβραχο -μάλλον βαθιά κατακόρυφη οπή- και στην παραλία της Δημητριάδας. Κάποιοι παλαιότερα είχαν ρίξει κόκκινη μπογιά στην οπή αυτήν, την οποία αργότερα είδαν να βγαίνει στην Δημητριάδα. Από τον Κατελή Βίγκλα

ΓΝΩΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

του Γιώργου Διονυσίου

συνέχεια από σελ. 1

του Δήμου έκανε στο αμφιθέατρο του Δήμου μια ωραία προβολή με διαφάνειες (σλάιτς) που συνοδεύονταν με σχόλια και μουσική υπόκρουση, για την Αρχαία Ολυμπία και τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Επί πλέον προβλήθηκαν και σλάιτς για τη μοναδική Σαντορίνη. Δυστυχώς Ελάχιστοι αγχιαλίτες, 13 περίπου, ενδιαφέρθηκαν για την ωραία αυτή προσφορά, παρ’ ότι μοιράστηκαν προσκλήσεις στα σχολεία, στους συλλόγους, κ.λπ. και το δημοσίευε καθημερινά και ο τύπος. Αλλά να πούμε και τα στραβά. Ο χώρος, δεν είχε την πρόπευσα θέρμανση. Επίσης ο κ. Παρασκευόπουλος κατακουράστηκε γιατί ήταν υποχρεωμένος να μεταφέρει μαζί με όλα και τη δική του μηχανή προβολής και την οθόνη. Μα καλά ο Δήμος δεν έχει δικά του;

*Με την ευκαιρία να πούμε ότι στην Εφημερίδα του Βόλου «Η Θεσσαλία» δημοσιεύθηκε ένα άρθρο σε δύο μέρη (10/12/2000 και 12/12/2000 του διακεκριμένου συγγραφέα και λαογράφου Κώστα Λιάπη με τίτλο «Η πνευματική ζωή στο σημερινό Βόλο και τον ευρύτερο γεωγραφικό χώρο». Στο πρώτο μέρος (Κυριακή 10/12/2000) τονίζεται η μεγάλη συλλογική παρουσία στο πολιτισμό του Βόλου των χωριών του Πηλίου φυσικά του Βελεστίνου και του Αλμυρού, ενώ δεν γίνεται καμία μνεία για την παρουσία της Ν. Αγχιάλου. Νομίζουμε ότι δεν είναι τυχαίο. Ποιές είναι οι δραστηριότητές μας στο πολιτισμό, που θα μπορούσαν να έχουν εμβέλεια σε όλη τη Μαγνησία; Όσες φορές μας κάλεσε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου να πούμε γνώμες, να κάνουμε προτάσεις; Σημειώσεις στα μπλόκ. Εφαρμογή καμιά. Πού είναι τα παραδοσιακά που θα παρουσιάζαμε στη γιορτή του κρασιού και την ψαράδικη βραδιά; Πού είναι που θα αναλάμβανε ο Δήμος να οργανώσει το «βρέξιμο του γαμπρού»; Πού είναι το παραδοσιακό προσφυγικό σπίτι που θα αναπαλάωνε ο Δήμος σαν μνημείο της Ιστορίας της Ν. Αγχιάλου; Που είναι η προθήκη που θα τοποθετούνταν τα δυό Ιερά Ευαγγέλια από την Παλιά Αγχιάλο στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου; Έχουμε μια θαυμάσια χορωδία. Έχουμε όμως να παρουσιάσουμε κάποιο παραδοσιακό Αγχιαλίτικο τραγούδι; Κάτι το ξεχωριστό; Μπορούμε να συναγωνιστούμε τις δραστηριότητες των Μικρασιατών; με τα Ποντιακά, τα Καππαδοκικά, τα Σμυραίικα, τα Εγγλεζονησιώτικα; Έπρεπε να έρθουν να δουν οι δικοί μας τις εκδηλώσεις που έκανε ο Πολιτιστικός σύλλογος Καππαδόκων Νομού Μαγνησίας στις 20, 22 και 25 Νοεμβρίου στο Βόλο, με τίτλο «Η Καππαδοκία των Ρωμιών» να μέινει το μάτι τους. Το κακό είναι ότι έχουμε, υλικό, αλλά ποιός θα το φέρει στο φως; ένας άνθρωπος; Πού είναι οι σύλλογοι, πού είναι τα μορφωμένα παιδιά της Αγχιάλου; Για να είμαστε ειλικρινείς τα παιδιά έχουν μεγάλα προβλήματα σήμερα με τις σπουδές τους και τον αγώνα για κάποια δουλειά. Πού είναι οι μορφωμένοι επαγγελματίες που θα διαθέτουν έστω και 10 λεπτά για τέτοιους σκοπούς; Είναι τόσο μπόσικα τα πράγματα που πολλές φορές αυτά, που κατηγορούμε τα κάνουμε οι ίδιοι. Αυτά για την συλλογική παρουσία της Αγχιάλου στα πολιτιστικά. Όμως δεν θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο κ. Λιάπης

μας αδίκησε, γιατί στο δεύτερο μέρος της δημοσίευσης (Τρίτης 12/12/0) μεταξύ των ανθρώπων του πνεύματος που εργάζονται μόνοι τους, σαν άτομα, δεν παρέλειψε να αναφέρει και δύο Αγχιαλίτες. *Στην εφημερίδα «Η Θεσσαλία» (16/11/0) δημοσιεύσαμε ένα άρθρο με τίτλο «Για την πλατεία της Νέας Αγχιάλου». Στο άρθρο αυτό σε γενικές γραμμές αναφέραμε ότι το κέρδος που θα αποκομίσουμε με το γκρέμισμα των μαγαζιών της Κεντρικής Αγοράς, θα το χάσουμε από τα μαγαζιά που θα κτιστούν πάλι πάνω στη πλατεία. στη βορινή πλευρά, στην οδό 30 Ιουλίου, χώρια που θα ξεδευτούν ένα κάρο λεφτά. Το καλύτερο είναι να πληρωθούν καλά και σύντομα οι ιδιοκτήτες και θα φύγουν τελείως τα καταστήματα. Δεν θα γράφαμε εδώ αυτές τις σειρές, αν δεν έρχονταν πάρα πολλοί Αγχιαλίτες που διάβασαν το άρθρο μας, να μας πουν ότι συμφωνούν απόλυτα μαζί μας. Μήπως λοιπόν ο Δήμος πρέπει να το ξανασκεφτεί; Ας το μελετήσει καλά, γιατί είμαστε βέβαιοι ότι αν κτίσει τα μαγαζιά στη νέα θέση θα μείνει στην ιστορία για το μεγάλο λάθος. *Βλέπουμε τελευταία τις καταστροφές που προκαλούν οι μεγάλες πλημμύρες σε διάφορα μέρη. Ας ευχηθούμε να μην έρθουν κι εδώ, γιατί όπως είναι κτισμένη η Αγχιάλος οι καταστροφές είναι σίγουρες: και το κακό είναι ότι ο τόπος μας διψάει για νερό. Δυστυχώς καμιά μέριμνα δεν πάρθηκε, παρ’ όλες τις ενέργειες που κάναμε, να απαγορευτεί, για ένα διάστημα η βοσκή στα πάνω από την Αγχιάλο βουνά, που κατακάηκαν, πριν από μερικά χρόνια. Έτσι, αν και πέρασε τόσοσ καιρός είναι ακόμα σπανά. Φυσικά μιλάμε για τη φυσική πρασινάδα, πουρνάρια, φιλικία, παλιούρια κ.α. που πιστεύω είναι τα πιο κατάλληλα να κρατάνε τα νερά και τα χώματα. Αλήθεια, που είναι οι περιβαλλοντολόγοι μας; *Είδαμε τελευταία ν’ ασφαλτοστρώνεται και η αρκετά μεγάλη έκταση που βρίσκεται μεταξύ του Δημαρχείου και του λιμανιού για να χρησιμοποιηθεί ως πάρκιγκ, να γλυτώσει και ο τόπος από τις λάσπες και τις σκόνες. Ως εδώ καλά. Αλλά γιατί να μην αφεθεί δεξιά και αριστερά ένα στενό πεζοδρόμιο για τους πεζούς; Κι εδώ όλα στη διάθεση της ρόδας; Δεν βλέπουμε ότι το μεγάλο αυτό πάρκιγκ χωρίς καμιά κλίση και αποχέτευση, από τη μέση και κάτω, υπάρχει φόβος με μια βροχή να μεταβληθεί σε λίμνη; Και επειδή συναντήσαμε τυχαία εκεί τον κ. Δήμαρχο που επέβλεπε την ασφαλτόστρωση, τού προτεινάμε, μεταξύ των άλλων, να φυτέψει στις δυό πλευρές του χώρου αυτού, στη νησίδα προς το λιμάνι και στην άκρη της αυλής του Δημαρχείου δυό σειρές με δένδρα. Το δέχτηκε και υποσχέθηκε ότι θα το εκτελέσει, γιατί κατάλαβε ότι η ασφαλτος το καλοκαίρι θα γίνει καμίνι. Με την ευκαιρία να ξαναπούμε ότι δρόμος καλός δεν είναι μόνο η ασφαλτόστρωση είναι και τα ελεύθερα, καθαρά και δενδροφυτεμένα πεζοδρόμια, πράγμα που σε γενικές γραμμές δεν συμβαίνει στη πόλη μας. Για να είμαστε ειλικρινείς δεν είδαμε τα τελευταία χρόνια καμιά αξιολογή δενδροφύτευση μέσα στη Ν. Αγχιάλο.

*Μια πολύ καλή ευκαιρία για την προβολή της Ν. Αγχιάλου είναι ο χαρακτηρισμός της σαν «Μαρτυρικό χωριό» και είναι μια πολύ καλή ιδέα η διοργάνωση του ποδηλατικού γύρου των μαρτυρικών χωριών Δράκειας - Αγχιάλου Ριζομύλου στις 17/12/0 από τους Αθλητικούς Οργανισμούς των Δήμων Αγριάς, Ν. Αγχιάλου και Κάρλας σε συνεργασία με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας. Ωστόσο πρέπει ο δήμος μας να διοργανώσει μια σειρά εκδηλώσεων με ομιλίες κ.λπ. «Πότε θα πληροφορηθούν οι νεώτεροι Αγχιαλίτες αλλά και οι άλλοι στο Νομό Μαγνησία για τις θυσίες της Αγχιάλου στο βωμό της Εθνικής Αντίστασης και ότι δεν είναι τυχαίο που χαρακτηρίστηκε σαν «Μαρτυρικό χωριό»; *Στα τέλη Νοεμβρίου περίπου έπαψαν να δουλεύουν και τα λίγα παραδοσιακά καζάνια παραγωγής τσίπουρου που ζουν ακόμα στην Αγχιάλο. Του Νικ. Κουτσοβασίλη, του Γρηγ. Γκινίδη, του Ηρ. Τσακόγια, του Τζανή, του Σαμουρέλη, του Μπούτλα ίσως και του Φλαμουρίδη. Θυμάμαι παλιά, όταν σχεδόν σε κάθε γειτονιά έκαιγε και καζάνι, τη χαρακτηριστική μυρουδιά που γέμιζε όλο το χωριό και τα αχνιστά βρασμένα τσίπουρα που στοιβάζονταν μετά έξω στους χωματόδρομους. Ένας παράδεισος πραγματικός, για ξεχειμώνιασμα στα κοπάδια «στραγγουλιώτες» που έπεφτα πάνω τους λιμασμένοι αλλά και στις κότες και τα «μισίρια». Αν και λίγα σήμερα τα καζάνια, όμως ας είναι καλά, οι μερακλήδες που τα διατηρούν και έχουμε ακόμα το νοστιμότατο εξαιρετικής ποιότητας παραδοσιακό αγχιαλίτικο τσίπουρο. Το ότι είναι μεράκι και γλέντι μαζί, θα το καταλάβει κανείς, αν τύχει και περάσει, από κανένα καζάνι την ώρα που καίει, με «ντουμανιασμένο τα λουλά» και εκεί «την κανέλα» της σερατίνας να στάζει το μεθυστικό υγρό. Δυό, τρία τραβήγματα με την ωραία παρέα, λίγο ψημένο πρόβειο ή λουκανικο στα κάρβουνα και η Αγχιαλίτικη καρδιά περιβόλι! Δυστυχώς σήμερα το κόστος παραγωγής είναι μεγάλο. Μια άδεια, την οποία τώρα παίρνει από το Τελωνείο, για ένα 48ωρο κοστίζει 70 χιλ, ενώ παλιά πλήρωνες μόνον 1,5 χιλάρικο για χαρτόσημο στο Χημείο του Κράτους. Αν βάλεις ότι κάθε καζάνι έχει και έξοδα 6 χιλ. περίπου, το κόστος παραγωγής φτάνει τα 50% της τιμής. Έτσι σήμερα 150 περίπου μικροπαραγωγοί της πόλης μας, σταμάτησαν να βγάζουν πια το παραδοσιακό σπιτικό τους τσίπουρο, γιατί τώρα μόνο στα μεγάλα «σημάδια» συμφέρει. Σε λίγο η Αγχιάλος θα γίνει πιο γνωστή, για το τσίπουρό της, γιατί θα’ έχουμε και την παραγωγή του «Συνεταιρισμού, η οποία πιστεύουμε ότι θα είναι άριστης ποιότητας. Ωστόσο τα παραδοσιακά καζάνια δεν πρέπει με κανένα τρόπο να χαθούν. *Με λύπη μας ακούσαμε από κάποιον μορφωμένο αλλά και καλλιεργημένο νέο συμπατριώτη μας ότι δεν ασχολείται καθόλου με την εφημερίδα μας γιατί «γεροντοκρατείται». Νομίζουμε ότι αυτή είναι δικαιολογίες. Η εφημερίδα είναι ανοιχτή να γράψει όποιος νέος θέλει, και είμαστε πρόθυμοι εμείς οι γέροι να αφήσουμε ελεύθερες τις στήλες.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

«Και τί να κάνω στην Αγχιάλο; Νέκρα παντού. Η ζωή είναι εδώ. Με τον κόσμο, την κίνηση, τα μαγαζιά, το clubbing»(αγγλισμός) που έχει αντικαταστήσει το «διασκεδάζω σε νυχτερινό κέντρο. Ωστόσο, ήμουν ήδη στο λεωφορείο που θα με ταξίδευε «πάνω», στη γενέτειρά μου, τη Ν. Αγχιάλο. Τα Χριστούγεννα πλησίαζαν και όπως όλοι οι συμφοιτητές μου, ήμουν αναγκασμένος να επιστρέψω. Αναγκασμένος! Αναπολούσα τις μοναδικές φοιτητικές στιγμές της Αθήνας καθόλη τη διάρκεια του ταξιδιού, μέχρι που μπήκαμε στην Αγχιάλο. Κατέβηκα. Το λεωφορείο έστριψε στο δρόμο και χάθηκε. Πήρε μαζί του και τις φοιτητικές μου στιγμές. Σε άλλο περιβάλλον πια. Είχα ξεσυνηθίσει όμως. Πού είναι η ζωή και η ένταση που ήθελα; Τέρμα αυτά για δεκαπέντε μέρες. Πήγα να κάνω ένα βήμα, μα κοινοστάθηκα. Κοίταξα γύρω μου, όλα δίπλα ήταν γνωστά, ξεχασμένα απλώς, μικρά κομμάτια του μεγάλου μου παρελθόντος. Να που τώρα, όμως, επανέρχονται. Πρόσωπα, σπίτια, καταστήματα, πράγματα. Η ίδια η πόλη. Παραμερίζοντας τις ευχάριστες φοιτητικές μου στιγμές φέρνω στο νου καταστάσεις παλιές, βιώματα, εμπειρίες, αναμνήσεις, όλα ανακατεμένα τρέχουν μπρος απ’ τα μάτια της σκέψης μου. Η ίδια μου η

σκέψη βασανίζεται. Προσπαθεί να χωρέσει τόσα όμορφα και άσχημα μέσα της. Κάτι περίεργο νιώθω. Μια γλυκιά νοσταλγία, ένα ευχάριστο παράπονο, μια χαρούμενη μελαγχολία. Κανένα σφουγγάρι δε θα μπορούσε να σβήσει δεκαεφτά χρόνια ζωής στην Αγχιάλο από τον πίνακα της μνήμης μου. Καλώς ή κακώς, εκεί είχα μεγαλώσει, ανατραφεί, γαλουχηθεί. Καλώς ή κακώς, εκεί είχαν γεννηθεί οι πρώτες μου φιλίες, επαφές, εμπειρίες, πτυχές του χαρακτήρα. Εκεί βρισκόταν οι ρίζες της ιστορίας μου. Τα τέσσερα χρόνια στην Αθήνα αποτελούσαν απλώς ένα κλαδί του όλου δέντρου. Πώς, λοιπόν, ν’ απαρνηθώ την ιστορία μου; Κάτι τέτοιο θα ήταν επικίνδυνο, αλαζονικό. Άνθρωπος που δε γνωρίζει την ιστορία του δε μπορεί να βαδίζει μπροστά. Εγώ, όμως, μπορούσα τώρα. Λίγα λεπτά συγκινητικής σκέψης με βοήθησαν να εκτιμήσω το παρελθόν μου, την ξεχασμένη μου πόλη, τον παλιό μου εαυτό. Είχα, πια, αποκτήσει κάποια γνώση του εαυτού μου. Σεβόμουν, επιτέλους, την πόλη μου. «Να συμβαίνει το ίδιο και με τους συμφοιτητές μου;», αναρωτήθηκα. Σήκωσα τη βαλίτσα στον ώμο μου και χαρούμενος ξεκίνησα για το σπίτι..

Ιάσωνας Σακκομήτρος

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΣΣΑ συν. από σελ. 1

Ντόρος τεράστιος,καθημερινός, ασταμάτητος και δικαιολογημένος για το καλάνθι της νοικοκυράς, της νοικοκυράς όλης της Ελληνικής Επικράτειας, που δεν ασχολείται και δεν παράγει αγροτικά αγαθά, πώς θα το γεμίσει με φθηνά αγροτικά προϊόντα. Για να εκπληρωθεί αυτή η επιθυμία, κάποια άλλη νοικοκυρά- και αυτή είναι η περιφρονημένη αγρότισσα- πρέπει να μοχθήσει παλεύοντας -σπίτι και χωράφι-, δεκαπέντε και πλέον ώρες καθημερινά. Η αγρότισσα ζει δυστυχώς στην εποχή της δουλείας, είναι το εργαλείο με την ανθρώπινη μιλά, δεν απολαμβάνει ούτε αυτά που με αφάνταστο μόχθο παράγει. Αδίστακτα την αποκαλώ «ο θεμέλιος λίθος της οικονομίας μας». Με την ανεξάντλητη εργατικότητα της παράγει όλα τα καταναλωτικά αγαθά, τι απολαμβάνει; πώς και πότε θα δικαιωθεί; Ένα χάσμα χώριζε πάντα τους μικροαγρότες και εργάτες της γης από όλους τους άλλους κλάδους και ιδιαίτερα των δημοσίων υπαλλήλων. Από της εφαρμογής του πενθημέ-

ρου το χάσμα μεγενθύνεται τρομακτικά, τρέμω στη σίγουρη δυστυχώς εκτίμησή μου, ότι δύσκολα μπορεί να γεφυρωθεί. Αν η αγρότισσα προσαρμοστεί στη σημερινή πραγματικότητα, εργασθεί όσο οι άλλοι κλάδοι γυναικών, ιδιαίτερα των δημοσίων υπαλλήλων, τότε η παραγωγή θα πέσει τόσο κατακόρυφα, που θα δημιουργήσει αίσθηση τρόμου, φοβερού σεισμού. Τότε να δούμε πόσο φθηνά θα γεμίζει το καλάθι της νοικοκυράς και δυστυχώς δε θα αργήσει να συμβεί κι αυτό. Η αντοχή έχει τα όριά της. Προτείνω η γυναίκα αγρότισσα να συνταξιοδοτηθεί δέκα τουλάχιστον χρόνια νωρίτερα από όλους τους άλλους κλάδους, όλων των υπαλλήλων. Εννοώ την αγρότισσα που έχει σύζυγο αποκλειστικά αγρότη. Θα είναι η ιερότερη δικαίωση όλων των εποχών. Αν δεν δείξετε κατανόηση, το μέλλον σας επιφυλάσσει μεγάλες εκπλήξεις που θα συνοδεύονται από σκληρές στάσεις και απεργίες. Γεώργιος Μπένος- Αγρότης Ν. Αγχιάλος Βόλου Τηλ: (0428) 76880

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΟΧΙ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ

Πριν από 42 χρόνια Εφημερίδα «Ο ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ» αριθ. φύλλου 8. ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Με γοργό ρυθμό συνεχίζονται αι εργασίες της αντισεισμικής επισκευής του διδακτηρίου μας, την οποίαν έχει αναλάβει ο εξ Αλμυρού εργολάβος κ. Δρυμωνίτης. Είναι προς τιμήν της Σχολικής Εφορείας και των άλλων σχολικών παραγόντων, οι οποίοι επέτυχον ώστε να μην πραγματοποιηθεί η αρχικώς συνταχθείσα μελέτη της επισκευής του Σχολείου βάσει της οποίας θα έπρεπε το ύψος του Σχολείου να μειωθεί αισθητώς και να καταρτηθούν τα μεγαλοπρεπή του αετώματα. Κατόπιν λοιπόν των ενεργειών αυτών των ανθρώπων κατορθώθη να διατηρηθεί το παλαιόν σχέδιον του σχολείου και να παραμείνει ανέπαφος η αισθητική του κτιρίου και η ωραία εν γένει όψις αυτού.

Πριν από 9 χρόνια Περιοδικό «Πρωτοβουλία» αριθ. φύλλου 4 ΜΙΚΡΑ.....ΜΙΚΡΑ... Περί τροφής... ουδείς λόγος. Περί πνευματικής τροφής όμως.. Πολύς λόγος.

Κυκλοφόρησε έντυπο που συντάσσεται και εκδίδεται από την μαθητική κοινότητα της Α2 Τάξης του Γυμνασίου Νέας Αγχιάλου με το όνομα «ΣΠΙΘΑ». Σαν «ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ» χαιρετίζουμε αυτή την καλή προσπάθεια και απευθύνουμε προς την «ΣΠΙΘΑ» πρόσκληση γνωριμίας και συνεργασίας.

ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝ

συνέχεια από σελ. 1

Α΄ ΛΥΚΕΙΟ

Α΄ ΤΑΞΗ

Κουτσικουρής Κωνστ. του Θωμά
Ματής Παντελής του Αποστόλου
Κουτσούνη Αναστασία - Καλ. του Νικολάου
Πολυβρόχου Δήμητρα του Αποστόλου
Σκρέτα - Κρίκου Δανάη του Ευστ.
Τιμπλαλέξης Αθανάσιος του Γεωργίου
Κωνσταντίνου Φωτεινή του Παναγιώτη

Β΄ ΤΑΞΗ

Μπαξεβανάκης Κωνστ. του Πασχάλη
Οικονομόπουλος Ευάγγ. του Αθανασίου
Κλεφτάκης Σπυρίδων του Κωνστ.
Πολυβρόχου Ελένη - Μαρία του Αποστόλου

Γ΄ ΤΑΞΗ

Πάτας Κωνστ. του Γεωργίου
Σιδέρη Ελένη του Χρήστου
Παπαδοπούλου Ευγενία του Μιχαήλ
Μπαξεβανάκης Ιωάννης του Πασχάλη
Τσαμτσάκη Μαρία του Γρηγορίου
Μύθη Αγγελική του Κωνστ.
Τσακόγια Δόμνα του Στυλιανού

Β΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Α΄ ΤΑΞΗ

Πάγκαλος Ιωάννα του Μιχάλη
Παπαχρήστου Βασ. του Ευαγ.
Πετρίδου Δέσποινα του Θωμά
Βόλλαρη Αριάδνη του Γεώργ.
Πολυμενίδη Αρετή του Δημήτ.
Σκρέτα - Κρίκου Μυρτώ του Ευσταθίου
Φυτιλής Λουκιανός του Αθαν.
Πανάγου Αικατερίνη του Ευθυμ.

Βέτσικας Απόστολος του Ευστ.
Πατσιούρας Γρηγόριος του Νικ.
Λύτρα Γεωργία του Γεώργιου
Κονιαλέξη Ευαγγελία του Αναγν.
Ριζάκη Αγγελική του Κων/νου
Κωστούλα Νικολέττα του Βασ.
Φυτιλή Βασιλική του Χαράλ.
Κωνσταντίνου Γεώργιος του Παν.
Μπούτλα Χαρίκλεια του Αθαν.
Μπουντούρη Μαριάννα του Πανγ.
Χαρίση Συραγούλα του Κων/νου
Βασιλακοπούλου Γεωργία του Β.

Β΄ ΤΑΞΗ

Πατσιαούρας Γρηγόριος του Γ.
Πεταλάς Κλέαρχος του Απόστ.
Μαμμή Ελένη του Γεωργίου
Κραβαρίτη Αθανασία του Δημήτρ.

Γ΄ ΤΑΞΗ

Βουρλέση Αντωνία του Ανδρέα
Σιδέρη Ιωάννα του Χρήστου
Αποστολόπουλος Στ. του Σπ.
Κλεφτάκη Μαρία του Κων/νου
Σιψής Κων/νος του Νικηφόρου
Παπαδοπούλου Αντιγόνη του Μιχ.
Καμπούρη Αглаία του Κωνστ.
Παγκαλίδου Καλλιόπη του Άγγ.
Ρετζούλα Ειρήνη - Χρυσοβαλ. του Κωνσταντίνου

Ένα μεγάλο μπράβο αξίζει σ' αυτά τα παιδιά και στους καθηγητές τους, για τη μεγάλη και επιτυχή τους προσπάθεια. Τους ευχόμαστε πάντοτε να έχουν επιτυχίες στη ζωή τους.

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας πρόσφερε στους αριστεύσαντες μαθητές από ένα λογοτεχνικό βιβλίο, συμβολική αναγνώριση της προσπάθειάς τους.

Τη δαπάνη των βιβλίων ανέλαβε ο συμπατριώτης μας Μίμης Καραγασλής, τον οποίο και ευχαριστούμε.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ
ΟΙ ΧΡΟΝΙΑΡΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

από την Ευαγγελία Πάππια

Όταν έφτανε η περίοδος των Χριστουγέννων κάθε οικογένεια έμπαινε σε μια μεγάλη ψυχική, πνευματική και σωματική ετοιμασία. Νομίζω ότι ήταν διαφορετικά εκείνη την εποχή, όταν εμείς ήμασταν νέοι. Οι άνθρωποι τότε ήταν πιο καλοί, πιο αθώοι και αυτές οι μέρες ήταν μέρες αγάπης και συγχώρεσης. Πιστεύω βαθιά ότι σ' αυτό έγκειται το μεγαλείο του χριστιανού ανθρώπου, στο να μπορεί να συγχωρεί τον συνάνθρωπό του. Σ' αυτό βέβαια συνέβαλλε και το ότι εκκλησιαζόμαστε ταχτικά εκείνες τις άγιες μέρες. Τότε κάθε σπίτι έκανε τις γιορτινές ετοιμασίες με μεράκι και οι γυναίκες ευχαριστιούνταν να παρουσιάσουν νόστιμες λυχουδιές στο τραπέζι. Δεν παραπονούνταν για την κούραση. Τι να πρωτοπούμε: Τα γλυκά, τη σουρωτή, τον μπακλαβά, τους κουραμπιέδες, τα μελομακάρονα; Αυτά βέβαια είναι παραδοσιακά, γίνονται και τώρα από τις Αγχιαλίτισσες, όμως, αρκετές φορές αγοράζονται κιόλας έτοιμα. Φαγητά που μαγειρεύουν σε κάθε σπίτι ήταν κοτόπουλα, γολόπουλα κι από κανένα γουρουνάκι, όλα οικόσιτα. Ήταν αποτέλεσμα των κόπων της νοικοκυράς. Θυμάμαι τη γιαγιά μας, που είχε ακόμα και χήνες, που το κρέας τους ήταν πολύ νόστιμο. Ο πατέρας μας έκανε λάχανο ξυνό - τουροσί και μ' αυτό φκιάνγαμε τους ντολμάδες με χοιρινό κιμά, κομμένο όχι στην κρεατομηχανή αλλά με χτυπήματα με το μπαλταδάκι πάνω σε ένα κούτσουρο.

Κόβαμε και μικρά κομμάτια κρέας και το διατηρούσαμε σε σαλαμούρα, και το μαγειρεύαμε με διάφορα ζαβατικά και ζυμαρικά. Το χοιρινό με φασόλια ήταν από τα πιο αγαπημένα φαγητά της εποχής. Επίσης διατηρούσαν για όλο το χειμώνα κομμάτια βρασμένο χοιρινό κρέας μέσα σε λίγδα (χοιρινό λίπος) που την έπαιρναν βράζοντας τα παχιά μέρη του γουρουνιού. Αφού έχυναν τη λίγδα σε δοχεία, έμεναν στην κατσαρόλα οι νοστιμότερες τσιγαρίδες. Αλλάτιζαν κομμάτια λίπος και το έτρωγαν ψητό ή και ωμό. Αυτό ήταν η περίφημη αλανίνα. Ακόμα κάναμε λουκάνικα που μοσχοβολούσαν. Όλα αυτά βέβαια τα θυμούνται οι παλιοί Αγχιαλίτες. Τα γράφω να τα μάθουν και οι νεότεροι. Ο αδελφός μου ο Στέλιος μέχρι πέρσι έκανε πολλά απ' αυτά τα πράγματα που τρώγαμε όλοι.

Το χοιρινό η γιαγιά μας η Σγουρίνα το μαγειρεύει και με μπάμιες ξερές που τις ετοιμάζε από το καλοκαίρι. Μας έλεγε, ότι η νοικοκυρά αυτές τις μέρες πρέπει να μαγειρέψει εφτά λογίων φαγητά, έστω και από λίγο το καθένα. Τότε η κάθε οικογένεια είχε και πολλά παιδιά χωρίς τη σημερινή οικονομική άνεση και όλα αυτά τα εκτιμούσαμε. Σήμερα οι άνθρωποι δεν ικανοποιούνται με τίποτα αν και έχουν πολλά αγαθά.

Πρέπει όμως να πούμε και για τα παιδιά που τραγουδούσαν τα κάλαντα, για λίγες δεκάρες. Αυτό μας έδινε χαρά! Η γιαγιά ετοιμάζε το μπουγκί. Το έραβε με λίγο ύφασμα, που σούρωνε στο πάνω μέρος. Στο μπουγγί βάζαμε τις εισπράξεις από τα κάλαντα. Μ' αυτά και με άλλα ευχάριστα πράγματα περνούσαν τα Χριστούγεννα.

Κατόπιν ερχόταν η Πρωτοχρονιά. Το βράδυ της Παραμονής ο πατέ-

ρας πήγαινε στο μπακάλικο του Κυριάκου του Φλαμουρίδη να αγοράσει τα απαραίτητα για τη χρονιάρα μέρα. Έξω από την πόρτα του μαγαζιού ήταν κρεμασμένα αντρικά μαντήλια. Έπαιρνε ένα και έβαζε μέσα καραμέλες με στιχάκια, στραγάλια, φουντούκια, καρύδια, σταφίδες. Αυτά είναι τα λεγόμενα γιομίσια. Για να είναι κι η οικογένεια γεμάτη με υγεία και αγάπη.

Όταν ο πατέρας αυτό το βράδυ έμπαινε στο σπίτι, έλεγε «καλημέρα» ενώ ήταν βράδυ. Η μητέρα έπαιρνε το μαντίλι και φιλούσε το χέρι του με συγκίνηση. Πάνω στο πρωτοχρονιάτικο τραπέζι βάζαμε στη μέση τη βασιλόπιτα, δίπλα ολόκληρο καρβέλι ψωμί, τα γεμίσινα, ένα ποτήρι κρασί και το θυμιατό. Εμείς όλοι τριγύρω. Ο πατέρας αφού θυμιάτιζε όλο το σπίτι, ερχόταν κι εκείνος στο τραπέζι, κάποιος έλεγε το «Πάτερ ημών» και έκοβε την βασιλόπιτα. Όποιος έβρισκε τον παρά, τον έριχνε στο ποτήρι με το κρασί. Όλοι ρίχναμε κέρματα στο ποτήρι: Ασημώναμε τον παρά. Αφού (τρώγαμε), δε σηκώναμε τα φαγητά, ώστε να έρθει να φάει και ο Αϊ-Βασίλης.

Έτσι περνούσε η Πρωτοχρονιά και έρχονταν τα Άγια Θεοφάνεια. Όλο το εκκλησίασμα συνόδευε τον Παπα-Σωτήρη με τα εξαπτέρυγα που έριχνε το σταυρό στη θάλασσα με ευλάβεια.

Πολλά απ' αυτά που γράφω, γίνονται και σήμερα. Είναι παραδόσεις, όχι μόνο τοπικές αλλά και εθνικές, πολιτιστικές και θρησκευτικές. Πιστεύω ότι ένα έθνος χάνεται όταν αυτά ξεχνιούνται. Γι' αυτό πρέπει να τα λέμε στα παιδιά μας ώστε να μην ξεχαστούν και να διατηρηθούν.

ΕΥΘΥΜΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ - Οαχρείαστος φίλος!

Μπαίνοντας με το αυτοκίνητό μου στην πόλη του Βόλου, από το Στάδιο, συνάντησα κάποιο παλιό μου φίλο και συγχωριανό. Προχωρούσε στην άκρη του δρόμου, με γεμάτες σακκούλες και στα δύο χέρια, καταθυσνόμενος στο κέντρο της πόλης. Σταμάτησα, έβαλε τα πράγματα στο πίσω κάθισμα και κάθισε στη θέση του συνοδηγού. Είχα χρόνια να τον δω, γιατί σπάνια πηγαίνω στο χωριό, αλλά και όταν πάω, δουλεύω στο κτήμα και φεύγω. Τον ήξερα σαν τον καλύτερο εργάτη του χωριού, γι' αυτό και θεώρησα καλό να αρπάξω την ευκαιρία και να τον στείλω να σκάψει το αμπέλι. Έτσι κάναμε την παρακάτω... περιέργη συζήτηση:

- Για πού πηγαίνεις, Νικολάκη, έτσι φορτωμένος;
- Έχεις κανένα αυτοκίνητο παρκαρισμένο στο κέντρο;
- Όχι δεν έχω αυτοκίνητο, θα πάω με λεωφορείο.
- Τότε θα σε πάω στο πρακτορείο.
- Όχι, δε θέλω να σε βάζω σε κόπο. Θα με πας μέχρι εκεί που θα πας εσύ.

- Πού να σ' αφήσω με πόσα πράγματα...!
- Με υποχρεώνεις πολύ και αποφεύγω τις υποχρεώσεις.
- Μη στενοχωριέσαι και θα σου δώσω την ευκαιρία να ξευποχρεωθείς.
- Όχι, να μη μου δώσεις, αχρείαστος νάμαι, είπες έντονα.
- Ο διάλογος σταμάτησε για λίγο και προσπαθούσα ν ανιχνεύσω την αιτία αυτής της συμπεριφοράς. Μήπως τον πρόσβαλα παλιά, που δουλεύαμε μαζί εγώ σαν παραλήπτης και αυτός σαν εργάτης, στ' αλώνια; αναρωτήθηκα μέσα μου. Όμως δεν κατέθεσα τα όπλα.
- Γιατί, Νικολάκη μου μίλας έτσι, Ξέχασες πως φάγαμε μαζί ψωμί κι αλάτι στ' αλώνια; Μήπως σε πλήγωσα τότε;
- Όχι, δάσκαλε, σ' αγαπώ και σε εκτιμώ, γι' αυτό σε σένα θέλω να είμαι αχρείαστος. (Μπα, γιατί τονίζει τόσο πολύ τη λέξη αχρείαστος, σκέφτηκα).
- Καταλαβαίνω, φίλε μου, ότι πνίγεσαι, γιατί είσαι άξιος και υπεύθυνος στη δουλειά, γι' αυτό σε προτιμούν όλοι. Όμως θα σε χρειαστώ και εγώ

κάποια μέρα, γι' αυτό βάλε με στο πρόγραμμά σου και όταν ευκαιρήσεις πάρε τηλεφώνω και θα είμαι έτοιμος. Τώρα που θα πας στο χωριό γράψε με στα χαρτιά σου.

- Τί λες, δάσκαλε, σκέφτηκες τι ζητάς; Είπε πάλι αγανακτισμένος. Μετά, μαλακώνοντας τον τόνο, είπε μεταξύ σοβαρού και αστείου.
- Τώρα εδώ που τα λέμε, όταν δεν έχω δουλειά, παίρνω το μούρο κατάλογο στα χέρια και σκέπτομαι... ο τάδε παππούς, η τάδε γιαγιά θα με χρειαστούν γρήγορα και τους γράφω, αλλά εσένα δάσκαλε, μη μου ζητάς να σε γράψω στον κατάλογο. Όταν σκάβω... σε νέους ανθρώπους, πολύ στενοχωριέμαι.
- Φίλε μου, όλο και περισσότερο περίεργα πράγματα μου λες κι ανησυχώ. Από τη μια μεριά δε θέλεις να με εξυπηρετήσεις και από την άλλη λες πως δεν έχεις δουλειά...
- Και βέβαια, αφού τη δουλειά μου τη ρυθμίζει ο Θεός και όχι εγώ! Τώρα η ανησυχία μου έγινε φόβος για την συμπεριφορά του.
- Φίλε μου, με το συμπάθειο, θα μου επιτρέψεις να σου πω μήπως πρέπει να κοιτάξεις λίγο την υγεία σου;
- Γιατί, τί έχω; Δόξα τω Θεώ, καλά είμαι..
- Δε λέω, καλά είσαι, αλλά αν σε βασανίζει κάτι, μπορείς να πας σε γιατρό ψυχολόγο να του εμπιστευτείς τον πόνο σου.
- Α... μέχρι δω και μη παρέκει. Εσύ να πας σε ψυχολόγο, γιατί εσύ λες περίεργα πράγματα και μετά γελώντας είπες: Αλήθεια δε με ρώτησες για τον παππού μου, τόσες φιλίες είχες μαζί του;
- Αλήθεια, τι κάνει ο παππούς ο Άνθιμος;
- Πέθανε, δάσκαλε και τώρα εγώ ανέλαβα νεκροθάφτης στο χωριό...
- Κόκκαλο εγώ.....

Μαθητές του Λυκείου και Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου μπροστά στο κτίριο της Ελληνικής Ένωσης στη Μασσαλία

Γ. Ζαράρης

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑ ΟΜΑΔΑΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στα πλαίσια των προγραμμάτων κινητικότητας Δράση II, μαθητές και μαθήτριες του Γυμνασίου και Λυκείου Ν. Αγχιάλου πραγματοποίησαν, από 1 έως 8 Οκτωβρίου 2000 εκπαιδευτικό ταξίδι στη Μασσαλία της Γαλλίας.

Το Γυμνάσιο Ν. Αγχιάλου από το 1998 σε σύμπραξη με άλλα τέσσερα σχολεία της Θεσσαλονίκης, υλοποιεί πρόγραμμα πολυεταρικής σχολικής σύμπραξης με θέμα «Οργάνωση Σχολικής Βιβλιοθήκης με ηλεκτρονικό εξοπλισμό» στα πλαίσια των προγραμμάτων αρχικής κατάρτισης του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας (ΕΠΕ-ΑΕΚ του ΕΙΝ). Η σύμπραξη στο πρόγραμμα αυτό έδωσε τη δυνατότητα να υλοποιηθεί και πρόγραμμα κινητικότητας με θέμα «Ευρωπαϊκό Σχολείο και Σχολική Βιβλιοθήκη με ηλεκτρονικό εξοπλισμό». Τα προγράμματα αυτά διαχειρίζεται το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας.

Υπεύθυνη των προγραμμάτων του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου είναι η φιλόλογος καθηγήτρια κα Σ. Τσουκαλά - Καρνομπατλόγλου.

Η Μασσαλία επιλέχθηκε ως ευρωπαϊκή πόλη που έχει ιστορική σχέση με τον ελληνισμό από τα αρχαία χρόνια, αφού ιδρύθηκε γύρω στο 600 π.χ. από τους Φωκαείς.

Συμμετείχαν τριάντα μαθητές και μαθήτριες με συνοδούς την υπεύθυνη του προγράμματος κ. Σ. Καρνομπατλόγλου, τη Δ/ντρια του Γυμνασίου κα Σταυρούλα Πορφυρίου, τη φιλόλογο καθηγήτρια του Γυμνασίου κα Ρεβέκκα Μαυρογένη και το Δ/ντή του Λυκείου κ. Δημήτριο Τσουκαλά.

Η αναχώρηση έγινε 1 Οκτωβρίου

2000 και η επιστροφή στις 8 Οκτωβρίου 2000. Στη διαδρομή του ταξιδιού, διασχίζοντας την Ιταλία, τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να δουν περιοχές όπου επίσης ο ελληνισμός κατά την αρχαιότητα άνθισε μετά τον 8ο π.Χ. αι., κατά το β' αποικισμό, να δουν μνημεία του Ρωμαϊκού πολιτισμού και να παρατηρήσουν τη σύγχρονη Ιταλία - Μπάρι, Πομπηία, Πίζα, περιοχή Φλωρεντίας, Αγκόνα. Στη Μασσαλία επισκέφτηκαν την Πανεπιστημιούπολη στο Αίχ-επ-Προβενς όπου επισκέφτηκαν και ξεναγήθηκαν ιδιαίτερα στη Βιβλιοθήκη, γνώρισαν την οργάνωσή της και τη χρήση των Η/Υ. Επισκέφτηκαν επίσης το Ελληνικό Προξενείο όπου ενημερώθηκαν για τις αρμοδιότητές του.

Η επίσκεψη στο Ελληνικό σχολείο της Μασσαλίας συγκίνησε ιδιαίτερα του μαθητές και τους συνοδούς τους. Σ' αυτό διδάσκονται την Ελληνική γλώσσα παιδιά ομογενών τρίτης γενιάς. Παρακολούθησαν το μάθημά τους, τους χάρισαν βιβλία ελληνικής λογοτεχνίας και συνομίλησαν με τα παιδιά και τους γονείς τους.

Στον ίδιο χώρο γίνονται επίσης μαθήματα ελληνικής γλώσσας σε ενήλικες και διδάσκονται παραδοσιακοί ελληνικοί χοροί.

Η επίσκεψη στο Κολέγιο και την Κεντρική Βιβλιοθήκη της μικρής πόλης κοντά στη Μασσαλία 25 χλμ), Fos sur Mer έκλεισε το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του ταξιδιού με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Συγκινημένοι από τη φιλοξενία και με την υπόσχεση να συνεχίσουμε την επικοινωνία αναχωρήσαμε από την πόλη του Fos sur Mer και την επόμενη από τη Μασσαλία μέσω Ιταλίας για την Ελλάδα.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ
ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
(ας προσέξει ο Δήμος και ο Συνεταιρισμός)

Πληροφορούμε τους αγαπητούς μας αναγνώστες, ότι η πρώτη φάση για τη δημιουργία κτηματολογίου στη Νέα αγχιάλο έχει τελειώσει προ πολλού και τώρα βρισκόμαστε στη δεύτερη φάση, των ενστάσεων. Ήδη στον κάθε δικαιούχο έρχεται ταχυδρομικώς ένας φάκελος με καταχωρημένα όλα τα στοιχεία της ακίνητης περιουσίας του και ο κάθε ενδιαφερόμενος εξετάζει αν είναι καταχωρημένα καλώς. Αν έχει αντίρρηση (βρίσκει λιγότερα τα τετραγωνικά μέτρα, ή λάθος τη θέση, ή τα ποσοστά κυριότητάς κ.α.) μπορεί να υποβάλει ένσταση στο γραφείο Εθνικού Κτηματολογίου Ν. Αγχιάλου, προσκομίζοντας βέβαια και δικαιολογητικά για να αποδείξει την απαίτησή του.

Η προθεσμία καταθέσεως των ενστάσεων ήταν μέχρι 9 Δεκεμβρίου **αλλά δόθηκε παράταση μέχρι 9 Φεβρουαρίου**. Ενδεχομένως αν υπάρχει πληθώρα εν-

στάσεων να παραταθεί η προθεσμία μέχρι τέλος Φεβρουαρίου. Ας λάβουν αυτά υπ' όψη τους οι συμπατριώτες μας και ας πράξουν ανάλογα.

Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να επισημάνουμε την προσοχή του Δήμου και του Συνεταιρισμού «ΔΗΜΗΤΡΑ» να βρουν και να κατοχυρώσουν την περιουσία που τους ανήκει, γιατί, όπως λέγεται και είναι αληθές, μεγάλη είναι η καταπάτηση που έγινε από ιδιώτες.

Είναι η μόνη και τελευταία ευκαιρία να βρεθεί η καταπατημένη περιουσία, να καταγραφεί στο Εθνικό Κτηματολόγιο και να παραμεριστούν οι καταπατητές.

Στην προκείμενη περίπτωση ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου και ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού «ΔΗΜΗΤΡΑ», ως εκ των θέσεων τους, έχουν ήθικη μα και νομική υποχρέωση να μεριμνήσουν ώστε να μη χαθεί ούτε τρίχα από την περιουσία του τομέα που προΐστανται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΣ

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Το Δημοτικό Συμβούλιο Νέας Αγχιάλου στη συνεδρίασή του της 24.11.2000 πήρε μεταξύ άλλων και τις παρακάτω αποφάσεις:

1. Ενέκρινε την αναπροσαρμογή των τελών ύδρευσης για το έτος 2001 κατά 3%.
2. Ενέκρινε την αναπροσαρμογή των τελών φωτισμού και καθαριότητας κατά 4%.
3. Καθόρισε τα έργα που θα εκτελεσθούν από πιστώσεις της ΣΑΤΑ Β' εξαμήνου 2000
 - α) Αποπεράτωση έργων εσωτερική οδοποιίας 4.130.000 δραχμές.
 - β) Ασφαλτοστρώσεις δημοτικών δρόμων 4.130.000 δραχμές.
 - γ) Προμήθεια σωλήνων και ειδικών τεμαχίων ύδρευσης 8.000.000 δραχμές.
 - δ) Κατασκευή καταστημάτων κεντρικής πλατείας 13.557.723 δραχμές.
4. Ενέκρινε την παραχώρηση δημοτικού χώρου πλησίον του Δημαρχείου και επί της εθνικής οδού για την τοποθέτηση Αυτόματου Ταμειολογιστικού Μηχανήματος (ΑΤΜ) της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος. Με τον τρόπο αυτό θα εξυπηρετηθούν οι κάτοικοι της Νέας Αγχιάλου και κυρίως οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. και άλλων Ταμείων, οι οποίοι μέχρι σήμερα αναγκάζονται να μεταβαίνουν στον Αλμυρό για να εισπράξουν τις συντάξεις τους από το εκεί Κατάστημα της Εθνικής.
5. Ενέκρινε τη συμμετοχή του Δήμου σε Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία με την Επωνυμία «Δίκτυο Μαρτυρικών Πόλεων και Χωριών της Ελλάδος Περίοδος 1940-1945».

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου, στα πλαίσια της άριστης μέχρι σήμερα συνεργασίας του με την 3η ΔΕΚΕ και θέλοντας να συμβάλει όσο μπορεί στην ασφαλή κυκλοφορία των οχημάτων στο εντός των διοικητικών του ορίων τμήμα της εθνικής οδού Βόλου - Φαρσάλων, προέβη στη σύνταξη τοπογραφικών διαγραμμάτων για την κατασκευή τεισάρων ανισόπεδων κόμβων επί της

εθνικής οδού, σε σημεία που συχνά προκαλούνται τροχαία ατυχήματα, πολλές φορές θανατηφόρα.

Τα σημεία που θα κατασκευασθούν οι κόμβοι είναι:

1. Στη διασταύρωση της εθνικής οδού με την οδό προς το Αεροδρόμιο της Νέας Αγχιάλου, για την ασφαλή κίνηση των εκατοντάδων αυτοκινήτων του στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού της 11ης Πτέρυγας Μάχης καθώς και των στρατιωτικών οχημάτων της Μονάδας και την μελλοντική εξυπηρέτηση του Πολιτικού Αεροδρομίου της Νέας Αγχιάλου.
2. Στη διασταύρωση της νέας εθνικής οδού με την παλαιά εθνική οδό, στη δυτική είσοδο της πόλης, όπου, εκτός της συνηθισμένης κίνησης της εθνικής οδού, κινούνται επίσης αυτοκίνητα και αγροτικά μηχανήματα των κατοίκων της πόλης προς και από την κτηματική περιφέρεια της Νέας Αγχιάλου καθώς και τα λεωφορεία του ΚΤΕΛ και έχουν προκληθεί στο παρελθόν θανατηφόρα ατυχήματα.
3. Στη διασταύρωση της εθνικής οδού με την οδό προς την τοποθεσία «Κόκκινα» περιοχή η οποία παρουσιάζει μεγάλη οικοδομική δραστηριότητα και αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια με πολύ γρήγορους ρυθμούς.
4. Στη διασταύρωση της εθνικής οδού με την οδό προσπέλασης προς τους παραλιακούς οικισμούς Αγίου Γεωργίου και Μεγάλης Βελανιδιάς (3ο ΠΕΚ), για την εξυπηρέτηση των κατοίκων που κινούνται καθημερινά προς και από τους οικισμούς αυτούς και κινδυνεύουν από την έλλειψη κόμβου στην περιοχή.

Από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υπάρχει η διαβεβαίωση ότι ήδη το παραπάνω έργο έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα με χρηματοδότηση 150.000.000 δραχμών και ότι πολύ σύντομα - ίσως και τον επόμενο μήνα - θα γίνει η δημοπράτησή του.

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου θεωρεί το έργο αυτό άμεσου προτεραιότητας και ανάγκης και είναι διατεθειμένος να βοηθήσει στα πλαίσια των δυνατοτήτων του την 3η ΔΕΚΕ για την πραγματοποίησή του.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΧΙΑΛΟ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Από τον Μανώλη Παρθένη

Όπως κάθε χρόνο έτσι κι εφέτος μετά τη γιορτή του κρασιού, που σημείωσε μεγάλη επιτυχία, έγινε ο τρυγητός των σταφυλιών. Όπως παλιά, οι λιγερόκορμες κοπέλες, σκυμμένες πάνω στο κλήμα με το μαχαιράκι στο χέρι, έκοβαν τα τσαμπιά του ευλογημένου καρπού τα τοποθετούσαν στους κουβάδες ή στα καφάσια και μετά τα άδειαζαν στα φορτηγάκια ή στα τρακτεράκια. Μετά το τρίψιμο ή το πάτημα γέμιζαν οι κάδοι και τα βαρέλια. Η μεθυστική μυρωδιά του μούστου ζάλισε τους συμπολίτες μας, που τώρα περιμένουν να τελειώσει η ζύμωση, να λαμπικάρει το χρώμα και να ανοιχτούν τα πρώτα γιοματάρια. Τίποτα δεν πάει χαμένο απ' το σταφύλι. Τα στέμφυλα καίγονται στα καζάνια και γίνεται το γευστικότερο τσίπουρο της Αγχιάλου της Μακεδονίας.

Όχι να το παινευτούμε, αλλά το κρασί και το τσίπουρο της Αγχιάλου είναι ξακουστό στη Μακεδονία και τη Θεσ/νίκη, γι' αυτό το προτιμούν πολλοί. Η αμπελουργία ήταν πάντοτε αγαπητή στους Αγχιαλίτες και έζησαν μαζί από το 700 π.χ. που ιδρύθηκε η Π. Αγχιάλος, γι' αυτό και οι Αγχιαλίτες βάζουν όλο το μεράκι τους, όταν τα φτιάχνουν.

Τελευταία ιδρύθηκε στην Αγχιάλο πνευματικό κέντρο από την εκκλησία, όπου πρωτοστατεί ο ιερέας του χωριού μας αιδεσιμότατος Σωφρόνιος Σμαραγδάκης και το εκκλησιαστικό συμβούλιο. Γίνονται ομιλίες για μεγάλους, κατηχητικό για τους μαθητές, αλλά και άλλες δραστηριότητες σχετικές με το πνευματικό ανέβασμα των ενοριτών.

Εμείς οι μεγαλύτεροι μαζευόμαστε στο ΚΑΠΗ για να περάσουμε μερικές ώρες ευχάριστα με ψιλοκουβέντα και ενθυμήματα από τα παλιά. Είναι μεγάλη η σπουδαιότητα του ΚΑΠΗ στον οικισμό μας, τώρα μάλιστα που δεν έχουμε και καφεενείο.

Τις άγιες μέρες τις περάσαμε χωρίς ιδιαίτερα γεγονότα. Με στολισμό Χριστ. δέντρων, με τα παιδιά να τραγουδούν τα κάλαντα, με επισκέψεις στους εορτάζοντες και με τα παραδοσιακά φαγητά και έθιμα.

Τελειώνοντας εύχομαι ολόψυχα σε όλους τους απανταχού Αγχιαλίτες:

«Χρόνια πολλά με υγεία και ευτυχία όχι μόνο το 2001 αλλά και πάντα»

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΠΥΡΑΣΟΥ

Με νίκες συνεχίζει ο Πύρασος την ιστορική του πορεία, αφού εξασφάλισε στην περσινή σεζόν τη διατήρησή του στην Α' ερασιτεχνική κατηγορία και μια καλή σειρά (9η θέση).

Ήδη ξεκίνησε με επιτυχίες τις αγωνιστικές του υποχρεώσεις στο πρωτάθλημα, νικώντας με 3-1 στην έδρα του το φιλόδοξο «Ρήγα Φεραίο» Βελεστίνου, την Κυριακή 8 Οκτωβρίου.

Ακολούθησε ήττα του Πυράσου με την Ακρόπολη Σέσκλου στις 15 Οκτωβρίου. Η Ακρόπολη αξιοποίησε την έδρα της και σε ένα ιδιαίτερα δυνατό παιχνίδι, έκαμψε την αντίσταση του μαχητικού Πυράσου και πήρε τη νίκη (1-0).

Η νίκη του Πυράσου στην έδρα του το Σάββατο 21 Οκτωβρίου επί της Δάφνης (1-0), εξάλειψε την πικρία από την προηγούμενη ήττα στο Σέσκλο, αφού του εξασφάλισε την πρόκρισή του στην επόμενη φάση του «Κυπέλλου» Ε.Π.ΣΘ. Η νίκη αυτή δεν ήταν εύκολη, ήταν όμως δίκαιη και οι νικητές πέρασαν στην πρώτη θέση. Το μοναδικό τέρμα σημειώθηκε από τον Αικατερινάκη στο 41' από σέντρα του Σ. Λαΐνα.

Στις 2 Δεκεμβρίου με αρκετούς νέους παίκτες νίκησε

πάλι ο Πύρασος και την Ιωλκό με 3-1.

Πρόβα νέων παικτών έκανε στον αγώνα αυτόν ο προπονητής του Πυράσου Μ. Χανταμπάκης, μια και η αναμέτρηση αυτή δεν είχε κανένα βαθμολογικό ενδιαφέρον, και δικαιώθηκε.

Το αποτέλεσμα 3-1 δείχνει ότι η επικράτηση ήταν εύκολη. Δεν ήταν όμως! Η Ιωλκός προηγήθηκε στο σκορ στο 30' και ο αγώνας συνεχίστηκε αμφίροπος μέχρι τα μέσα του Β' ημιχρόνου. Όταν όμως μπήκαν δυο έμπειροι παίκτες ο Λαΐνας και ο Γιώτης συμμάζεψαν το παιχνίδι και ο Πύρασος βγήκε πια στην επίθεση.

Έτσι τα δυο απανωτά τέρματα του Δανόπουλου (65, 70') και ένα τεχνικό σουτ του Λαΐνα έξω από τη μεγάλη περιοχή έφεραν το αξιόλογο τελικό αποτέλεσμα 3-1.

Βέβαια, η αποβολή του Οικονόμου από το διαιτητή, σαφώς μέτρησε υπέρ του Πυράσου για τη διαμόρφωση του τελικού σκορ.

Στον αγώνα αυτό ο Πύρασος αγωνίστηκε με τους: Σαρμάνη (Θεοδώρου 46'), Κούνε, Αποστόλου, Σικιανάκη, Σκάλκο (Λαΐνας 46'), Σίμο, Τριάντο, Καραβίδα (Γιώτη 46'), Χανταμπάκη, Γκινίδη, Δανόπουλο.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ
ΓΥΜΝΑΣΙΟ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Πραγματοποιήθηκε στις 15.12.00 στην αίθουσα τελείων του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου εκδήλωση αφιερωμένη στα άτομα με ειδικές ικανότητες στην οποία ήταν προσκεκλημένοι δύο εκπρόσωποι του Συλλόγου με ειδικές ικανότητες «Αργοναύτες», η κ. Μουγάκου Ευαγγελία, φοιτήτρια του τμήματος Ειδικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και παγκόσμια πρωταθλήτρια στη σφαιροβολία, και ο κ. Βλαχάκης Νικόλαος, κάτοικος Ν. Αγχιάλου, αθλητής, με πολλές διακρίσεις στις ρίψεις (σφαιροβολία), ακοντισμό και δισκοβολία) και στην καλαθοσφαίριση.

Στην αρχή της εκδήλωσης η διευθύντρια κ. Πορφυρίου Σταυρούλα αναφέρθηκε στις επίπονες προσπάθειες των ατόμων με ειδικές ικανότητες ν' αντιμετωπίσουν με θάρρος και αξιοπρέπεια τη ζωή. Η καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής κ. Σταμάτογλου Βασιλική τόνισε τη μεγαλοψυχία αυτών των συνανθρώπων μας, καθώς και τις πολλές διακρίσεις που προσέφεραν στη χώρα μας τα άτομα με ειδικές ικανότητες στους πρόσφατους Special Olympics του Σίδνεϋ.

Στη συνέχεια η κ. Μουγάκου Ευαγγελία παίρνοντας το λόγο αναφέρθηκε στην προσωπική της εμπειρία και τόνισε πως η ίδια δεν αισθάνεται διαφορετική από τους υπόλοιπους συνανθρώπους της, λέγοντας χαρακτηριστικά στους μαθητές πως «το κάθισμα το δικό της έχει ρόδες, ενώ το δικό τους δεν έχει». Επεσήμανε επίσης την αξία του εθελοντισμού και κάλεσε όλους τους μαθητές να συμμετάσχουν ενεργά για την επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Ο κ. Βλαχάκης Νικόλαος επεσήμανε πως ο Αθλητισμός τον βοήθησε ώστε να ξεπεράσει τα όποια προβλήματά του και να ενταχθεί με επιτυχία στο κοινωνικό σύνολο.

Στο τέλος της εκδήλωσης απονεμήθηκε από την κ. Πορφυρίου στους προσκεκλημένους τιμητική πλακέτα για την προσφορά τους στη ζωή και τον αθλητισμό.

εκ του Γυμνασίου

Το γραφείο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας είναι ανοιχτό κάθε Πέμπτη απόγευμα 5.30' μέχρι 7.30'. Βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας οδός Σανταρόζα 3 ή Σταδίου 48 (κοντά στην Ομόνοια) μέσα στη στοά, στον τρίτο όροφο. Τα μέλη του Συλλόγου αλλά και οποιοσδήποτε άλλος συμπατριώτης ή φίλος των Αγχιαλιτών μπορούν να το επισκέπτονται